

European Social Forum: En anden verden er mulig

Titusinder af faglige aktivister, studerende, aktivister fra sociale bevægelser og andre fra den antikapitalistiske bevægelse vil i november strømme til Paris for at deltage i det europæiske sociale forum. Fem danske aktivister fortæller om, hvorfor det er vigtigt at tage til ESF i Paris

Side 6-7

Stop islamhaten

Anders Fogh har udnævnt muslimer og islam til det nye fjendebillede. De skal bekriegeres med alle midler. De skal fratages deres kulturelle rettigheder til bøn, skoler og hovedbeklædning. De skal tvangsfordanskes eller fordrives. Og den holdning findes desværre også hos nogle på venstrefløj

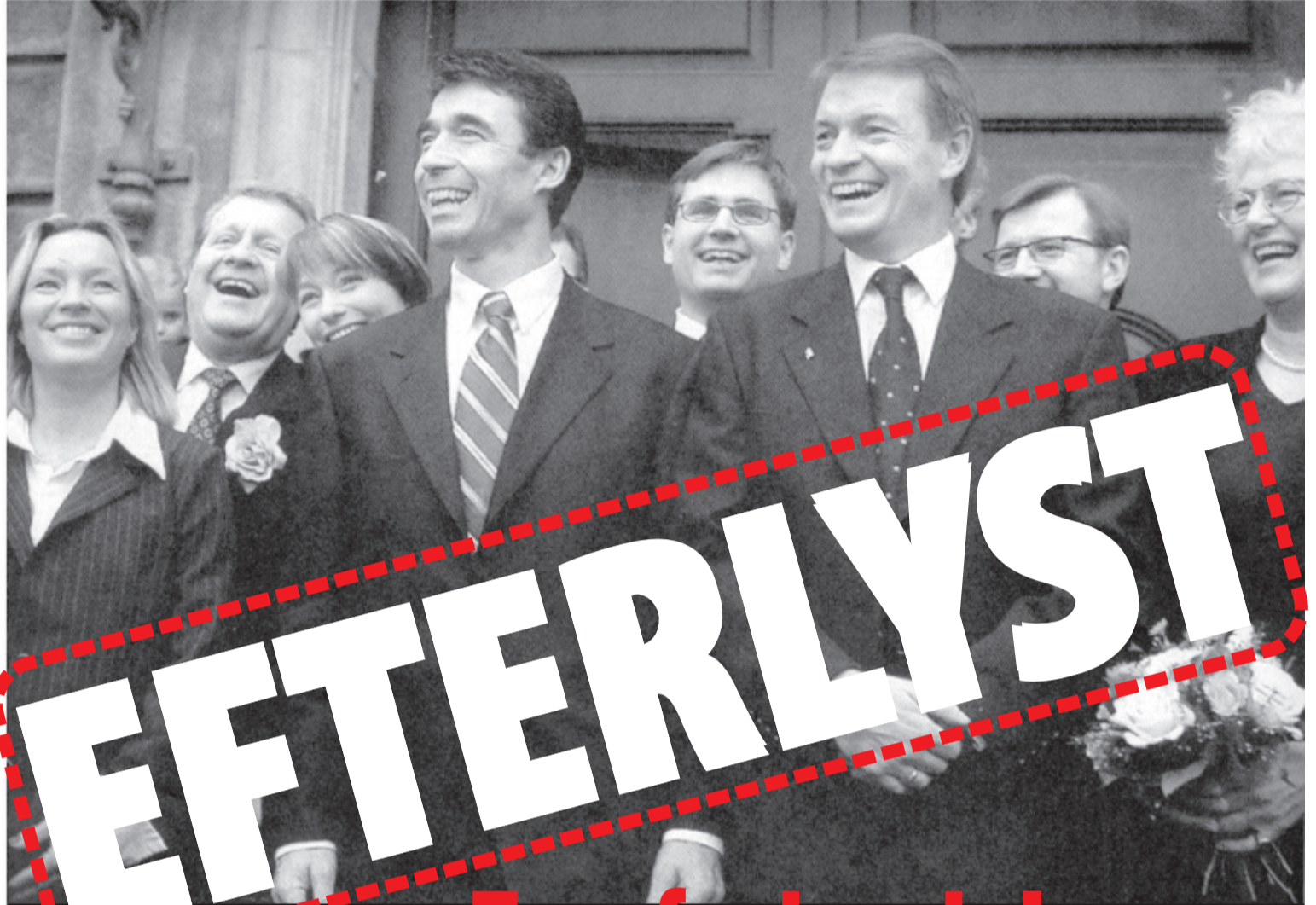
Baggrund, side 8

Vælt Fogh

Fogh-regeringens politik møder modstand blandt studerende, gymnasieelever, i kommunerne og på gaden. Læs mere om kampen mod Fogh

Side 3

EFTERLYST

For forbrydelser ude og hjemme

Irakere bliver dræbt af danske soldater – og regeringen lyver når virkeligheden ikke passer den.

Ventelisterne til hospitalerne vokser, fordi regeringen giver de velbjærgede og erhvervslivet skattelettelser.

De fattige i ulandene dør, fordi regeringen sparer på ulandsbistanden.

Regeringen forringer velfærden for det store flertal, og flygtninge og indvandrere bliver udråbt som syndebukke.

Regeringen prøver at lukke munden på kritikere af deres sorte og reaktionære politik. De kalder det kulturkamp, vi kalder det klassekamp.

Fyr Fogh Systemskifte NU!

Det mener vi:

Systemskifte ønskes

Er du træt af regeringen? Er dine kolleger? Har I haft diskussioner om nedskæringer, tomme løfter og løgne om krigen? Det er vores oplevelse at på arbejdspladser, på universiteter, i fagforeninger og studieorganisationer vokser utilfredsheden. Vi fornemmer at de fleste ønsker at få sat en streg i sandet – ikke flere nedskæringer, ikke mere fremmedhad og ikke mere hul krigspropaganda. Har du det også sådan med regeringens værdidebat, at det ophidser dig, fordi det er en slet skjult undskyldning for at lukke munden på kritikerne. Hvis rigtigt mange har det sådan, hvorfor kan vi ikke se det markant i meningsmålingerne eller høre det i den offentlige debat?

Det store spørgsmål er, om der er et alternativ til regeringen og om nogen vil stille sig i spidsen for at vælte den. Og det er svært at få øje på.

Mogens Lykketoft gør jo, hvad han kan for at få Socialdemokraterne til at lyde som venstrefolk. De støtter krigen, fremmedhadet, og lokalt laver de nedskæringer.

SF og Enhedslisten snakker mest om kritiske undersøgelser og høringer. F.eks. vil de have en høring om grundlaget for krigen. Men det kender vi allerede og vi ved at regeringen løj. Vi tror at rigtig mange mennesker i stedet ønsker at SF og Enhedslisten skal være en nådesløs opposition, stille mistilliden til skue og forlange regeringens hoved på et fad.

Men hvis vi ikke bare skal vente til det næste valg, hvad stiller de mange som vil af med regeringen op? Det ville være helt naturligt at forvente at fagbevægelsen påtog sig ansvaret. Det er jo fagbevægelsens medlemmer som betaler prisen for regeringens angreb på velfærden og de usolidariske holdninger til verden. Men de dukker hovedet og lader som om classesamarbejdet bare kører derudad.

Nogen skulle ta' og sparke dem i røven og højt sige, at enten må de stille sig i spidsen for et opgør med regeringen eller også må de gå af. Og det er meget konkret, når det gælder nedskæringer i kommuner og amter. Hvis de faglige ledere ikke vil strejke og mobilisere til en effektiv kamp, så er det os som taber og må leve med forringelserne.

Men hvem er så de "nogen" som skal ruske op i venstrefløjen og fagbevægelsen. De nogen er de tusinder af aktivister som skabte de store mobiliseringer mod krigen i foråret. De nogen er de tusinder som aktivt har bakket op om Christiania. De nogen er de tusinder af gymnasieelever som strejker. De nogen er de muslimer og indvandrere som gør modstand mod hetzen. De nogen er de offentligt ansatte som strejker mod nedskæringer, og de brugere som støtter dem. De nogen er de aktivister som besætter huse, blokerer motorveje, er fredsvagter i Palæstina og mange flere. De nogen er de medlemmer af Socialdemokraterne, SF, Enhedslisten og deres ungdomsorganisationer som er ved at være trætte af toppens inkompetence. Listen er lang og mangfoldig.

Er du en af dem som siger "Fyr Fogh" og forlanger at venstrefløjen og fagbevægelsen tager ansvaret for at vælte regeringen? Så opfordrer vi dig til at sige det højt. Til at deltage i Danmarks Sociale Forum. Og ikke mindst til at være med til at skabe et alternativ som sparker opad.

Socialistisk Arbejderavis

Udgivet af Internationale
Socialisters Ungdom,
Postboks 5113, 8100
Århus C
Giro 5 78 01 60
ISSN 1600-2687

saa@socialister.dk
www.socialister.dk
Tryk: Trykcentralen
Ansv.: Ida H. Jacobsen
Red. afsluttet den 28.
september 2003

Tungen på vægtskålen

Danske, britiske og amerikanske soldater skyder civile irakere, og danske soldater bomber civile i Afghanistan. Dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik lægger sig mere og mere i røven på USA

Regeringen udbasunerer i øjeblikket, at Danmark er skiftet til det, Anders Fogh Rasmussen kalder en "aktiv dansk udenrigspolitik."

I en tale på Københavns Universitet 23.9 forsøger han at lyde som historiens vingesus:

"Vi er midt i et opgør med den tilpasningspolitik, der har domineret dansk udenrigspolitik fra nederlaget i 1864 og frem til vore dage."

Tilpasningspolitikken handlede grundlæggende om, at de danske magthavere balancerede mellem stormagterne og støttede den formodet stærkeste, hvis man var tvunget til at vælge side. Men denne fejhedens politik er i virkeligheden ikke fremmed for Anders Fogh Rasmussen, som i talen siger:

"USA er den eneste magt med virkelig global rækkevidde. Det gælder militært, øko-

nomisk og kulturelt. Rundt om USA har vi en række regionale magtcentre, herunder EU. Sådan er de helt grundlæggende globale realiteter"

Og sådan vil styrkeforholdene fortsat være en i overskuelig fremtid:

"... det er i Danmarks og EU's interesse at udvikle sig i tæt samarbejde med USA. At slå ind på en kurs, hvor vi europæere skulle definere os selv i konfrontation med USA, er ikke blot historieløst, men også uden forståelse for de grundlæggende realiteter i nutiden og helt uden blik for udfordringerne i fremtiden."

Efter yderligere broderen over dette tema, når statsministeren frem til den aktuelle konklusion:

"Danmarks aktive engagement i Irak skal ses i dette lys."

I virkeligheden handler skiftet i udenrigspolitikken ikke om principper. Det hand-

ler om, at verden ændrer sig, og så må man krybe for de store på en ny og mere aktiv måde.

Vælger side

Efter murens fald opstod magtomrum og konflikter rundt om i verden. Dem gik USA og de store europæiske lande resolut eller modvilligt, men sammen ind i – fra Golfkrigen i 91 over Bosnien-konflikten og Kosovo-krigen til Afghanistan-krigen. Danmark fulgte trop og blev en krigsførende nation på et ofte ufrivilligt komisk niveau, ligesom andre mindre europæiske lande.

Men kæden sprang op til Irak-krigen. Den såkaldte EU-akse, Frankrig og Tyskland, vurderede, at en Irak-krig kunne skabe en så stærk amerikansk verdensdominans, at krigen stred mod deres interesser, selv hvis de fik lidt af rovet.

Derfor blev det danske borgerskab nødt til at vælge –

og valgte USA.

USA er naturligvis den stærkeste magt, men det handler også om måden, landet er stærkt på.

Indtil Tysklands nederlag stod klart under 2. verdenskrig havde pilen siden 1864 peget på den sydlige nabo, når borgerskabet var tvunget til at vælge mellem stormagterne. Det skyldtes meget den geografiske nærhed.

Også i dag spiller geografien ind, men på en nærmest omvendt måde – det handler om rækkevidde.

A. P. Møller-koncernen er Danmarks dominerende kapitalgruppe med interesser overalt i verden og driver verdens største container-rederi.

Derfor har selskabet brug for en magt, som kan opretholde kapitalens ro og orden overalt i verden, og som Anders Fogh Rasmussen påpeger, eksisterer der kun én af den slags magter i dag.

A. P. Møller har derfor kørt sin egen USA-venlige og ofte EU-skeptiske linie gennem årene. For eksempel er koncernen ofte kommet med tøvende meldinger op til EU-afstemninger, mens den selv har taget initiativ til at transportere amerikanske tropper i krig.

De danske magthavere har sandsynligvis været delvist splittede, da de skulle vælge mellem USA og EU-aksen, men holdningen hos Danmarks største virksomhed har været afgørende.

ANDERS SCHOU

**Derfor siger vi:
Træk tropperne
hjem!**

Læs artikel på
www.socialister.dk

Du er med til at lave nyheder – så skriv om dem

Socialistisk Arbejderavis har en ambition om, i endnu højere grad end i dag, at blive bevægelsens avis. Derfor vil avisen fremover udkomme endnu hyppigere, og vil således være at finde i en ny udgave på skoler, arbejdspladser, på lokale torve – eller i din postkasse – hver tredje uge fra dette nummer.

Men det alene gør ikke avisen mere relevant for bevægelsen. Vi har brug for DIN hjælp til det!

Enhver læser af avisen har noget at bidrage med. Du behøver ikke at være professionel skribent eller fotograf. Vi ønsker at videregive historier, der beskriver hvordan det er at

leve, arbejde, studere og kæmpe i Foghs Danmark – med dine egne ord og billeder.

Hvis noget sker i dit lokalområde, på din skole, din arbejdsplads, din fagforening eller uddannelsesorganisation – en kampagne eller aktion, et vigtigt møde eller en strejke, får du ikke støtte i den øvrige presse.

Vi ønsker også at høre om, hvordan det f.eks. er at være studerende, og samtidig skulle passe et erhvervsarbejde. Eller om hvordan det er at have en anden etnisk baggrund og leve under regeringens racisme. Vi vil høre om, hvordan det er at arbejde i et sundhedssystem, hvor der hverken er tid eller ressourcer til at give syge menne-

sker en ordentlig behandling.

Derfor skal DU være med til at forsyne avisen med disse historier. De bedste rapporter om

kampe og protester er dem, der er skrevet af folk der selv er involveret i kampene.

Sådan gør du

Du behøver ikke at skrive side op og side ned – nogle gange kan få ord eller kommentarer udtrykke meget præcist erfaringer som du deler med tusinder af andre.

Jo hurtigere du sender dine historier ind til os, jo hurtigere får andre kendskab til dem. Gør det hellere i dag end i morgen.

Du kan sende historierne på e-mail: saa@socialister.dk.

Læserbreve sendes til breve@socialister.dk. Du kan også sende pr. almindelig post: Socialistisk Arbejderavis, Postboks 5113, 8100 Århus C. Eller ring til redaktionen: 86 19 30 24.

Har du billeder, vil vi meget gerne have dem elektronisk per mail (helst høj opløsning), eller du kan sende dem i papir-udgave i almindelig post.

„En gnist, der kan tænde resten af fagbevægelsen“

40.000 gymnasieelever aktionerede den 10. september mod nedskæringer og forringelser på uddannelsesområdet

Den 10. september var der elevprotester på mindst 115 ud af landets 140 gymnasier – mod øget brugerbetaling, højere klassekvotienter og fjernelse af studieture m.v.

Over hele landet henviser amterne til at de er nødt til at spare pga. regeringens skattestop. Men den "nødvendighed" vil gymnasieeleverne ikke acceptere. De ved at der er råd til velfærd, hvis der prioriteres anderledes og pengene hentes der, hvor der er rigeligt af dem: hos de rige og erhvervslivet. De ved også, at

de eneste argumenter, politikerne er lydhøre over for, er højtlidte protester, demonstrationer og strejker.

23. september mødtes 180 gymnasieelever fra de aktionerende gymnasier for at samle op på aktionsdagen, og diskutere de næste skridt.

Stemningen på konferencen var "høj": alle var enige om, at aktionsdagen var en kæmpesucces. Langt flere end sidste år, hvor de også strejkede mod de samme nedskæringer, var aktive i forberedelsen af aktiviteterne og på selve aktionsdagen. Men det

store spørgsmål var selvfølgelig: Hvordan fortsætter vi kampen mod nedskæringerne?

Klaus Münster var en af deltagerne på konferencen. Han går i 2.g på Hobro Gymnasium, er aktiv i Fælleselivrådet i Nordjyllands Amt, medlem af Socialistisk Ungdomsfront og Socialistisk Standpunkt.

"Efter DGS's elevkonference står det klart, at folk gerne vil kæmpe, men de er forvirrede i forhold til, hvordan det skal gøres. DGS mener, at den bedste måde at kæmpe på nu er ved spredte, lokale aktioner.

Men der er vi så nogen, der er uenige, og mener, at vi skal lave en samlet, landsdækkende aktionsdag", fortæller Klaus Münster.

"Jeg mener, at en samlet kamp, med en samlet elev- og studenterbevægelse, der appellerer til fagbevægelsen, er det, der vil nytte noget. Elev- og studenterbevægelsen kan fungere som en gnist, der kan tænde resten af fagbevægelsen. Det er tit sådan, at det er dem der går forrest, og så følger fagbevægelsen efter. Vi så det i Spanien, hvor Sindicato de Estudiantes, efter at have lavet en række store demonstrationer, opfordrede til generalstrejke – og den opfordring blev så fulgt af fagforbundene."

"Det vi skal have er derfor

en samlet elevbevægelse, der kan appellere til fagbevægelsen. Principielt mener DGS heller ikke, at man kan isolere gymnasieområdet, fordi mange andre også bliver ramt af nedskæringer. Men uenighederne går så på, hvad vi skal gøre konkret."

"Jeg mener, vi er nødt til at følge op på de strejker og demonstrationer, vi laver, vi skal skabe et pres. I stedet for bare at have én-dagsprotester hvert år. For resultatet af det bliver, at vi kommer i defensiva: kravene degenerer, fordi vi hele tiden reagerer på nye og kraftigere nedskæringer. F.eks. kræver alle nu et loft på 28 elever i klasserne, i stedet for at kræve, at der kun skal være de 24 elever, som klasserne er bygget til."

Aktionerne fortsætter

Knap nok var elevkonferencen overstået før gymnasieeleverne gik på barrikaderne igen.

Københavns Amt vedtog dagen efter konferencen at hæve klassekvotienten til 29 fra 2004 og fremover. Det udløste på ny vrede og aktioner. Torsdag den 25. september nedlagde seks gymnasier i København spontant undervisningen. Rødovre Gymnasium blev besat i 24 timer, og dagen efter fulgte Christianshavn og Tårnby gymnasium efter

med besættelser. Fredag strejkede endnu flere gymnasier, samtidig med at gymnasielærerne mange steder gik til faglige møder. Og ved redaktionens afslutning er der strejker på de fleste gymnasier i Københavns Amt. Samtidig foregår der over hele landet aktioner på landets gymnasier.

Stemningen blandt gymnasieeleverne er, at aktioner, strejker og besættelser fortsætter til nedskæringerne er taget af bordet.

„Luk Fogh's Danmark“

4-5000 demonstrerer mod nedskæringer i Århus kommune

"Klap en – klap! Klap to – klap, klap! Klap Fogh en!", skråler Mek Pek fra scenen i Århus foran 4-5000 vrede pædagoger, lærere, forældre og børn.

Og Mek Pek's budskab så ud til at ramme plet blandt demonstranterne, der den 18. september var samlet i protest mod kommunens nedskæringsplaner på næste års budget. Ingolf, lærer, sagde til Socialistisk Arbejderavis, at han er med i demonstrationen for at protestere mod nedskæringerne, men også for at protestere mod Fogh-regeringen.

På spørgsmålet om hvor langt han vil gå, svarede han: "Langt. Da jeg tog ned til demonstrationen i dag tænke jeg på, at det mest slagkraftige var at vi fik samlet protesterne på landsplan – ja, og så fik mobiliseret ordentligt. En landsdækkende strejkedag, hvor vi lukker Foghs Danmark – det ville være noget politikerne måtte forholde sig til".

Budgetforliget der er indgået mellem de borgerlige partier, indeholder bl.a. nedskæringer på 100 millioner på børn- og unge-området. Kostordning i dagsinstitutionerne

skal rammes (til fordel for private virksomheder der kan byde ind med private kostordninger), og der skal indføres tvungen ferielukning i institutionerne. Desuden er 17 institutioner sat på lukningslisten.

Pædagogernes fagforening, BUPL, organiserer daglige demonstrationer uden for Rådhuset frem til byrådsmødet 9. oktober (hver dag fra kl. 7.30), og Forældrenævnet i Århus har indkaldt til stormøde den 1. oktober for at diskutere aktioner mod nedskæringerne.

Anker Boye svinger laktasken igen

Sammen med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har Anker Boye og Socialdemokraterne igen indgået et lynforlig om budgettet i Odense Kommune.

Per Berga, Enhedslistens medlem af Odense byråd, fortæller at budgetforliget stort set er en gentagelse fra sidste år og vurderer, at budgettet først og fremmest udtrykker de borgerlige partiers ønske om at fremme det private erhvervsliv. Hvor alle andre må spare, så bruger Odense Kommune over 10 millioner mere på erhvervsfremme.

Siden kommunens sparekatalog blev udsendt har der været en storm af læserbreve fra alle de mange grupper, som endnu engang må holde for. På

vegne af 17 faglige organisationer i Odense har formanden for SID, Poul Erik Jessen, blandt andet slået til lyd for en større beskatning af Nordsøolien og de multinationale selskaber, som ikke betaler skat i Danmark – for at finansiere velfærden. Lærerne har strejket og demonstreret mod nye besparelser og fyringer.

Enhedslisten har fremlagt et budget, som hænger sammen – uden besparelser på velfærden. Til gengæld er der hverken penge til erhvervslivet eller kulturpaladser. Derimod påstår Anker Boye, at budgetforliget er et udtryk for hvad han har "lyttet sig til".

Sidste år sammenlignede Kim Larsen Anker Boye med en laktaske: pæn udenad til, men tom indeni. Det samme kan man sige om demokratiet i Odense Kommune.

Fogh er ikke velkommen

Den 22. september havde Anders Fogh planlagt en charme-turné i Jyllands hovedstad, Århus, med visit hos universitetsstuderende, gymnasieelever og byens erhvervsliv.

Det eneste sted han fik ren succes var nok hos byens erhvervsliv, for de andre steder blev han mødt af protester, under parolen: "Anders Fogh er ikke velkommen".

Uden for Århus Statsgymnasium, hvor han havde lagt

en statsminister-monolog ind i programmet, demonstrerede 100 mennesker. At statsministeren så underlig ud i hovedet da han trawlede sig igennem tilråb, skilte og fyord var fuldt forståeligt – og fuldt tilsigtet!

Esben Valløe (foto) fra „Århus Ungdom for Fred“ var med til demonstrationen. Han siger: "Jeg synes, at han er en forbry-

Transportprotest

På Roskilde Universitets Center (RUC) arbejder en gruppe af studerende med at organisere protester mod de stigende transportpriser. Vi har talt med en af disse studerende, Marta Hellekov, som studerer SAMBAS på 2. år.

Hvorfor mener du det er vigtigt at gøre noget mod de stigende transportpriser?

„Vi er jo studerende og vi har altså ikke super-mange penge at rutte med, så derfor er stigningen i transportpriserne noget som rammer os hårdt. Alle har jo behov for at blive transporteret rundt, vi skal jo i skole og andre mennesker skal jo på arbejde.“

„Hvis den kollektive transport bliver for dyr, vil det kun være elitens børn som vil have råd til at gå på RUC. Derfor mener jeg, at den kollektive transport er en af de vigtige samfundsmæssige goder som der skal kæmpes for.“

„Derudover er der det miljømæssige perspektiv. København er ved at drukne i biler, og dem vil der ikke blive færre af, hvis prisen på offentlig transport stiger.“

„Sidst, men ikke mindst, mener jeg, vi har set mange nedskæringer på den offentlige sektor i de sidste mange år, så hvis vi ikke protesterer nu, så tror jeg tendensen med nedskæringer vil fortsætte.“

Hvad er det første I vil gøre?

„Først og fremmest mangler vi oplysninger, vi ved ikke præcist hvor store stigningerne bliver.“

„Vores Studenterråd vil skrive breve til politikerne og lave en underskriftindsamling, men vi mener at der skal laves nogle større og mere radikale aktioner, f.eks. en blokade af skinnerne og kollektive "kør gratis" aktioner – alt hvad vi kan få mange med til.“

„Jeg tror protesterne kan blive meget store, nedskæringerne er noget som rammer os alle på RUC, men også i resten af samfundet.“

„For at protesterne skal blive rigtig slagkraftige skal vi indrage andre end folk på RUC, og det tror jeg godt vi kan. Vi vil starte med at koncentrere os om at bygge en gruppe op på RUC, men et bredt samarbejde med f.eks. fagforeninger er klart noget vi har for øje.“

JESPER JUUL MIKKELSEN

derisk forræder, idet han har ført hele den danske befolkning bag lyset. Han har startet en konventionsstridig krig mod et i forvejen undertrykt folk. Han fyldte os med løgn fra dag ét".

Mens Andreas Mulvad fra SFU sagde det sådan: "Han fører en neo-liberal politik, der er utroligt farlig for Danmark. Han er en, der glider af på spørgsmål – en rigtig teflonstatsminister".

Mens vi venter på oprøret

Hvilken vej for venstrefløjen?

Regeringen har sat sig i den ideologiske stridsvogn og erklæret krig mod alt og alle. Men trods åbenlys løgnagtighed, trods angreb på fagbevægelsen, arbejdere og unge, så har fagbevægelsen og venstrefløjen ikke kastet alle kræfter ind i kampen mod Danmarkshistoriens mest reaktionære regering.

Socialistisk Arbejderavis har interviewet ledende medlem af Enhedslisten, Per Clausen, om perspektivet for et oprør, opbygningen af en ny fagopposition, og en antikapitalistisk venstrefløj.

På sidste landsmøde besluttede Enhedslisten, at de ville blæse til kamp mod regeringen. Hvad er der blevet af den kamp?

"Man kan konstatere, at Enhedslistens indflydelse ikke er så stor som den burde være. Med undtagelse af gymnasieeleverne, så er der ikke meget der tyder på det store synlige oprør".

Regeringen er gået tilbage i meningsmålingerne. Flere og flere er trætte af Fogh. Men hvorfor har hverken fagbevægelsen, Socialdemokraterne eller venstrefløjen taget ledelsen?

"Regeringen går mest tilbage pga. sine egne håbløse fejl. De førte krigen på et løgnagtigt grundlag, og flere bliver ramt af dens økonomiske politik".

"Hvis vi kigger på udviklingen i fagbevægelsen, og spe-

cielt på venstrefløjen i fagbevægelsen, befinder den sig i det, man kalder en opbygningsfase, og man bruger stadig meget energi på intern af-

gørelse og diskussion i fagbevægelsen. Der, hvor man gør det bedst, opbygger man også arbejdspladsorienterede netværk, men det er endnu ikke slået over i nogen synlig politisk manifestation. Vi har nok undervurderet den afpolitiserende der har fundet sted i fagbevægelsen og arbejderklassen de sidste 10 år. Og undervurderet hvad det kræver at politiseringen gøres, forstået på den måde, at bevidstheden om, at man som kollektiv kraft kan udgøre en styrke, er meget fraværende. Det er ikke, fordi det er blevet umoderne, for det viser sig at gymnasieeleverne år efter år har bygget op. Man må håbe at de erfaringer de har gjort sig, i de kommende år vil sprede sig til fagbevæ-

gelsen og de andre studieorganisationer.

Men det er også vigtigt, at de faglige ledere som opfatter sig selv som venstreorienterede bliver tydeligere i det de siger".

Hvordan vurderer du perspektivet for opbygning af en antikapitalistisk venstrefløj?

Det er en meget vanskelig opgave at lave en meget bred bevægelse. Jeg tror på den anden side, at kombinationen af de reaktionære tiltag der sker i forhold til gymnasierne, krig, de sammenbrudte forhandlinger i WTO, og hvis vi gør det rigtigt også den kommende debat om EU-forfatningen, godt kan danne afsæt for – ikke mindst blandt unge mennesker – etablering af en antikapitalistisk bevægelse, og en anti-

kapitalistisk bevidsthed der rækker ud over dem der i dag er organiserede venstreorienterede og socialister.

I Storbritannien har vi set et sving til venstre i fagbevægelsen. Med valget af markante venstrefløjfolk til forbundsposterne, kaldt "The Awkward Squad". En udvikling vi så sidst i 70'erne og begyndelsen af 80'erne. Hvordan vurderer du mulighederne for at dette kan ske i Danmark?

Jeg tror der er et meget stort potentiale for en venstredrejning af fagbevægelsen, ikke mindst blandt offentlige ansatte, hvor man har en klar oplevelse af, at både borgerlige og socialdemokratiske regeringer svigter. Man kan jo se at de fagforeninger som organiserer offentlige ansatte er der hvor venstrefløjen er

blevet styrket i de senere år. F.eks. er BUPL, som har været præget af en slags SF-ledelse, blevet klart venstredrejet, og vi har set det i FOA, hvor det at Dennis Christensen vandt formandsvalget var udtryk for det samme.

Men dette er en spontan venstredrejning. Fraværet af et politisk parti som klart formulerer et ønske om at få en stærk position i fagbevægelsen - og gør noget ved det - er til at tage og føle på! Enhedslisten har heller ikke udviklet en politisk linie hvor man siger at slagsmålet om fagforeningerne og magten i dem er et vigtigt politisk område.

JAN HOBY

Gymnasieeleverne har opbygget en bevidsthed om, at kollektiv kamp nytter, siger Per Clausen

LEMPELSER ELLER RACISME?

VK-regeringen har, sammen med DF og S, vedtaget en ny udlændingepakke.

Med lovændringerne vil det være umuligt for udlændinge i Danmark at få familiesammenføring med deres børn, hvis de er under 15 år, og næsten helt umuligt, hvis barnets ene forælder bor i udlandet.

Ved regeringens første udlændingepakke var der en del „lidt for hvide danskere“ der kom i klemme.

Udenlandsdanskere kunne ikke få deres udenlandske kærester med hjem.

Skærpet diskrimination

Den nye udlændingepakke påstås at indeholde en lempelse, fordi kravet om tilknytning til Danmark nu droppes, for folk der har været danske statsborgere i 28 år og for ikke statsborgere, der er født og opvokset i Danmark og har boet her i mindst 28 år.

Den såkaldte lempelse er dog intet mindre end en

skærpet diskrimination i lovgivningen.

Dyreløftning

Islamhatten får også en ekstra tand i den nye lovgivning. Udenlandske forkyndere skal være selvforsørgende, kunne tale dansk og bevise tilknytning til et trossamfund i Danmark, ellers får de ikke opholdstilladelse.

Ved fætter-kusine ægteskaber kan udlændinge nu ikke få familiesammenføring, med mindre de kan bevise at de elsker hinanden! Så skal Udlændingestyrelsens dyreløftning intensiveres.

Udover udlændingepakken, har regeringen og DF aftalt at det skal være umuligt for unge mellem 18 og 23 år automatisk at få statsborgerskab.

Det er kvalmende, når de borgerlige aviser begejstret klapper i deres hænder over „lempelsen“ på tilknytningskravet for udenlandsdanskere. For kravet rammer først

og fremmest flytninge og indvandrere, der vil starte et nyt liv i Danmark. 24-årsreglen gælder jo stadig for udlændinge i Danmark: de kan først opnå familiesammenføring når de er fyldt 24 år og familien har størst tilknytning til Danmark.

Tilknytningskravet er racistisk, da det sigter efter at holde så mange udlændinge ude af Danmark som muligt. "Regeringen bekræfter med denne aftale, at man vil have et Danmark med så få udlændinge som muligt. De unge og fremmede skal bøde i regeringens kulturkamp, og det er Socialdemokraterne medløbere på" udtaler Elsebeth Gerner Nielsen, fra de radikale til Politiken, 19. september. Det er helt rigtigt. Som vi tidligere har advaret mod i Socialistisk Arbejder Avis, var Socialdemokraterne i fare for at blive regeringens støtteparti. Det er nu sket.

JESPER HØI KANNE

Liberalisering skyld i at Sjælland gik i sort

Ikke længe efter at et gigantisk strømsvigt ramte det østlige USA og Canada, blev også Østdanmark og Sverige ramt.

Men selvom mange butikker lukkede og folk uden kontanter ikke kunne hæve penge på deres kort, fortsatte handlen på Fondsbørsen. "Vi har nødstrøm... Den finansielle sektor er nok formentligt mindre ramt end både hospitaler og produktionsvirksomheder" udtalte Henrik Normann fra Danske Markeds til Børsen.

Det var et atomkraftværk i Sverige, der pludseligt holdt op med at producere strøm, og som rev hele Sydsverige og Sjælland med sig. I alt var 4 millioner mennesker uden strøm i nogle timer.

Problemerne i Sverige har samme årsag som strømsvigt i USA – nemlig liberalisering af el-markedet. For som driftschef Per Sørensen fra Eltra udtalte til Børsen: "Det frie el-marked betyder, at forbindelserne [mellem f.eks. det sydsvenske og sjællandske elnet] bruges langt mere end tidligere og derfor er vi hyppigere i en situation, hvor et land kan træk-

ke et andet med sig."

Den officielle undersøgelse af strømsvigt i USA har endnu ikke nået til en konklusion, men eksperter har i mange år advaret om, at markedsændringer som nedbrydelse af monopolerne og en større afhængighed af fjernimport af strøm har forøget behovet for en stabil produktion, men samtidigt gjort det mindre attraktivt at producere den.

Eftersom en stadig større del af såvel industrien som den offentlige sektor bliver mere og mere afhængig af strøm til computer anlæg o.lign., vil vi fremover se endnu større belastninger af elnettet. Samtidigt vil vi se flere nedskæringer på vedligeholdelsen af forbindelserne. Sammen med den øgede liberalisering, er det en sikker opskrift på kommende strømsvigt.

Få timer inden redaktionens afslutning blev også store dele af Italien ramt af strømsvigt, og foreløbig ser årsagen ud til at være den samme som i Danmark - fejl på el-forbindelserne.

FRANK ANTONSEN

- Hvad ville Israel gøre, hvis vi dræbte Sharon?

Den israelske regerings sikkerhedskabinet besluttede torsdag den 11. september 2003, meget symbolsk, at den palæstinensiske selvstyreformand skal ryddes af vejen, fordi han ifølge Israel er en hindring for freden. Hvornår og hvordan, tog man ikke stilling til, men beslutningen er blevet udlagt som en forberedelse til at deportere Arafat fra de palæstinensiske områder.

Socialistisk Arbejderavis har talt med Hanane fra Palæstina-initiativet i Odense.

Hvad tror du, at konsekvenserne ville være, af at afskaffe Yasser Arafat?

"Man kan jo vende sagen om, og forestille sig, at den palæstinensiske befolkning myrdede Sharon. Hvordan ville Israel reagere på det? Dette ville højst sandsynligt udløse massemyrderi på den palæstinensiske befolkning. Israel ville hurtigt kunne finde en ny præsident som ville være enig i hvad der skal ske med palæstinenserne og hvilken staf de skal have. Hvorimod jeg tror at den palæstinensiske befolkning ville føle sig truet på deres eksistens hvis Arafat blev udryddet. Dette ville skabe så mange frustrationer hos befolkningen, at de ville se bort fra at de egentlig ikke har militær kapacitet til at angribe Israel, og alligevel angribe dem".

Hvad tror du meningen med at udrykke Arafat i virkeligheden er?

"Jeg tror planen i virkeligheden er, at det netop er meningen at palæstinenserne skal angribe Israel, for dermed opnår Israel en legalisering til at udrykke den palæstinensiske befolkning. Over for omverdenen, ser det nemlig ud som om at de forsvarer sig selv".

Hvordan tror du man kunne forhindre det?

"Ved at strejke og demonstere, hele verden skal sættes ind i det fremtidsbillede palæstinenserne er på vej imod. Og vi skal alle turde, at stå til ansvar for menneskets ret til at eksistere".

FRANK RASMUSSEN

Øjenvidneberetning fra Irak: - et ødelagt land

Saad Jindyl er for nylig kommet tilbage fra en fem ugers rejse i sin oprindelige hjemby Basra, i Irak. Det var første gang han var der, efter 23 års landflygtighed, hvoraf han har boet 20 år i Danmark. Han fortæller om et land i kaos og frustration, men samtidig også et land, hvor modstanden mod besættelsen vokser dag for dag.

"Landet er sat 50 år tilbage i tiden, og der hersker nu kaotiske tilstande, med voldsom lovløshed og manglende sikkerhed. Folk føler sig meget utrygge, og er bange for at færdes udenfor efter klokken ni om aftenen".

"Og så er der ingenting der virker – det hele er ødelagt: skoler, hospitaler, bygninger, veje, vand- og elforsyning. Basras største hospital har hverken medicin eller udstyr til at behandle patienterne. De har ikke engang helt basale ting som lagner til sygesengene. Når el-forsyningen virker, har man kun et par timer, og der kan gå dage uden strøm til hele byen. Da amerikanerne besatte Bagdad placerede de sprængstoffer i og rundt et kraftværk, der var ude af drift. På den måde forhindrer de at arbejdere kan komme ind og reparere kraftværkerne, så folk ikke kan få strømforbrug".

"Lige så alvorlig er mangelen

på rent vand. Og det er ikke fordi der mangler vand i Irak – vi har de to store floder Eufkrat og Tigris. Men vandet skal renses inden det kan bruges. Besættelsesmagterne har ikke gjort noget for at geninstallere rensningsanlæggene."

"Det eneste rensningsanlæg der virker i Basra er et, der er doneret fra De arabiske Emirater. Har man penge, kan man selvsagt købe rent vand, men det hjælper ikke de mange fattige, der bor i Basras enorme slumområde. På hele min rejse så jeg ingen tegn på genopbygning, kun militære check-points".

Hvilket indtryk havde du af modstanden mod besættelsen?

"Modstanden vokser dag for dag. Befolkningen har fået ødelagt deres land, og de kan stadigvæk ikke se tegn på at tingene bliver bedre – der er ingen indsats for at genopbygge landet. Det eneste besættelsesstyrkerne har bevaeret og beskyttet er olieministeriet og infrastrukturen omkring olieproduktion og -distribution."

"Jeg har hørt mange frustrede irakere sige: 'Hvis de har penge til at skaffe oliepumper, hvorfor kan de så ikke skaffe vandpumper?'"

"Jeg besøgte en dansk militærbase udenfor Basra. Mens jeg var der kom en barbenet

kvinde hen til soldaterne med tre småbørn på slæb. Hun bad fortvivlet om beskyttelse fra hendes mands bror, der truer med at dræbe hende. Soldaterne henviste hende til det irakiske politi, som netop havde henvist hende til soldaterne for at få en skriftlig tilladelse til at hun måtte modtage hjælp fra politiet. Men de danske soldater ville ikke give hende et sådant stykke papir – de var bange for at det kunne bruges til forfalskning (!)"

"Soldaterne holder sig desuden mest indenfor deres base. Kører en tur ud en gang imellem, men vender hurtigt tilbage til basen. Hvad laver danske soldater overhovedet dernede? Tænk på alle de penge der bliver brugt på den danske deltagelse. Alle de skoler, veje, hospitaler, vandrør der kunne laves for de penge..."

Hvad er alternativet til besættelsen?

"Mange peger på, at der kan blive borgerkrig i Irak, hvis besættelsestropperne trækkes ud. Jeg tror ikke det ville ske, selvom det er en mulighed. Det vigtigste her er, at irakerne selv skal have lov til at bestemme, og selv får lov til at vælge en regering. Den overgangsregering som USA har sat ind nærer ingen tillid i befolkningen. Folk i hele verden bør have ret til selvbestemmelse – så giv dog også irakerne denne mulighed – for en gangs skyld, efter årtier med undertrykkelse".

Hvad er dit budskab til Fogh og den danske regering?

"Fogh taler om menneskerettigheder, demokrati og bekæmpelse af terror. Men man kan ikke udføre demokrati med en pistol i hånden!"

IDA H. JAKOBSEN

Her ses konsekvenserne af det ødelagte kloaksystem

Økonomi for antikapitalister

Vidste du det om Group4Falck?

Når sirenerne lyder i gaderne i Danmark, så er det de røde brandbiler, kranbiler og ambulancer fra Falck. I årevis har de haft monopol på rednings-tjeneste i Danmark.

De har opbygget en milliardformue på din og min ulykke – og vores skattebetaling. Men de er meget mere end redningsfolk. Det er et globalt firma, som under navnet Group4Falck driver fængsler i USA, KZ-lejre for flygtninge i Australien, beskytter amerikanske soldater i Basra og invaderer dit universitet.

Group4Falck er blevet hovedskurken i en engelsk retssag. De byggede og styrede Englands største interneringscenter, Yarls Wood, for asylansøgere. Det stod kun i en måned indtil februar 2002. Så gik der ild i det. Group4Falck forsøgte sammen med myndighederne at dømme asylansøgere for ildspåsættelse. De

er lige blevet frifundet.

Retssagen viste i stedet at Group4Falcks sikkerhedsvagter prøvede at låse folk inde i brændende bygninger, at de først lukkede brandbilerne ind efter 1 time og at de efterfølgende lod hundreder af flygtninge stå i nattøj i vinterkulden.

I USA er Wackenhut Corporation, som er Group4Falcks datterselskab, gået i krig med SEIU - fagforeningen for sikkerhedsfolkene. De nægter at anerkende fagforeningens forhandlingsret til overenskomst og dermed sikre de ansatte løn, arbejdsmiljø og ikke mindst sygeforsikring.

Group4Falcks administrerende direktør, Lars Nørby Johansen, er blevet udpeget af Forskningsministeren til at sidde i bestyrelsen for handelshøjskolen i København. Han skal bringe værdierne fra fængslerne, asyl-lejrene og besættelserne i på de højere læreanstalter. Det hænger godt sammen med rege-

ringens politik, men er det i de studerendes interesse?

Den største aktionær i Group4Falck, Jørgen Phillip Sørensen, har tjent 223 millioner kr. uden at løfte en finger. Han købte endnu flere aktier i Group4Falck da kursen var lav i foråret. Nu er kursen steget igen, bl.a. som konsekvens af fede kontrakter i Irak og USA, og så fyldes lommerne.

Moralen er åbenbart, at hvis du er rig, så er det meget nemt at blive endnu rigere – blot du er ligeglad med hvordan pengene er tjent.

Group4Falck havde en omsætning på mere end 32 milliarder kroner i 2002 og et overskud på 1.169 millioner kroner. Det forventes at stige i 2003 med 10%. Der er mange penge i andres død og ulykke.

JAKOB NERUP

Foto: Stop Terrorkrigen

27. september: Demonstration mod krig, besættelse og løgne

"Vi demonstrerer imod alle deres dobbeltmoraliske løgne. De burde være ærlige om motivet til deres krig. Det er hyklerisk at sige, at de laver en krig for demokrati, når man ikke engang har demokrati i sit eget land". Sådan sagde Joana Ramos det under demonstrationen i København på den globale aktionsdag mod krig og besættelse d. 27. september.

Mellem 750 og 1000 mennesker demonstrerede i København, et par hundrede i Århus, og der var også demonstrationer i Esbjerg og Ålborg.

Selv om vi ikke var lige så mange som til demonstrationerne op til – og under krigen, så var der en god og intens stemning til demonstrationerne. Og der blev sendt en tydelig besked til Fogh og hans løgneriske regering om, at vi kræver de danske tropper ud af Irak. Også solidariteten med palæstinenserne stod højt på dagsordenen. Treårs-dagen for Intifadaen var mandag d. 29. september, og blandt parolerne til aktionsdagen 27. september var kravet om at stoppe Israels besættelse af

Palæstina.

Der var demonstrationer i mere end 40 lande på den globale aktionsdag.

I London var der 20.000 på gaden, i Barcelona var der 25.000 (til trods for silende regnvej, som normalt holder spanierne inden døre), i Belgien var der 2000, og i Ankara 10.000.

Der var også demonstrationer i andre europæiske lande som f.eks. Norge, Finland, Tyskland, Frankrig, Grækenland og Polen. I fjernere lande som Sydafrika, Sydkorea, Australien, Mexico, og Indien blev der også demonstreret. Også i selve Irak blev der demonstreret. I USA var der demonstrationer i bl.a. San Francisco, Los Angeles, New York City, Seattle og Boston.

Modstanden mod besættelsen i Irak giver i øjeblikket Bush store problemer, og i England har Blair lige været igennem en Labour-kongres, hvor beskeden fra englænderne er klar: Blair er ikke ønsket på statsministerstolen.

Mubaraks bidrag til Bush, Blair og Fogh

Bush, Blair og Fogh's kamp for globalt demokrati, har intet med demokrati, menneskerettigheder eller lighed at gøre.

I Egypten har de „demokratiske imperialisters“ gode ven, præsident Mubaraks diktatur i årevis udført mord, henrettelser og tortur mod den radikale muslimske bevægelse.

else.

Ilyset af den antiimperialistiske bevægelses vækst, hvor Egypten i marts havde en af de største demonstrationer, er mange aktivister blevet arresteret.

En af dem er Ashraf Ibrahim og fire andre, som står anklaget for at være revolutionære socialister, som vil skabe

Krigens løgne

Før 11. september 2001

»Han (Saddam) har ikke udviklet noget nævneværdigt potentiale med hensyn til masseødelæggelsesvåben. Han er ikke i stand til at bruge konventionel magt mod sine naboer...«

USA's udenrigsminister

Colin Powell, 24. februar 2001:

»Vi er i stand til at forhindre ham i at få våben. Hans militære styrker er ikke blevet genopbyggede.«

Bush's nationale sikkerhedsrådgiver Condoleezza Rice, april 2001

Efter 11. september 2001

„Jeg vil gerne »ramme« Irak“ og: »Kør det massivt. Fej det alt sammen op. Ting der er forbundet (med angrebet) og ting, der ikke er.«

Forsvarsminister Donald Rumsfeld, kun seks timer efter angrebet 11. september 2001

USA »må udnytte de nye muligheder« for at angribe Irak.

Condoleezza Rice umiddelbart efter angrebet 11. september 2001

Allerede den 17. september underskrev præsident Bush en ordre til Pentagon om at undersøge de militære muligheder for et angreb på Irak.

„Før 11. september mente mange, at Saddam Hussein kunne inddæmme. Men kemiske midler, dødelig virus og fordækte terrorist-netværk er ikke lette at inddæmme. Forestil jer disse 19 flykaprere med andre våben og andre planer – denne gang bevæbnet af Saddam Hussein.“

George Bush, 28. januar 2003

Efter Irak-krigen

„Vi har ingen beviser for, at Saddam Hussein var indblandet i 11. september.“

George Bush, 17. september 2003

Interviewer: „Der har været en række meningsmålinger, som viser, at en betydelig del af befolkningen tror, at Saddam Hussein var indblandet i 11. september. Tror du på det?“ Rumsfeld: „Jeg har ikke set noget, der vil få mig til at mene, at jeg kan sige det.“

USA's forsvarsminister Donald Rumsfeld, 16. september 2003

Egyptisk politi angriber antikrigsdemonstranter

JAN HOBY

Skriv til: webmaster@presidency.gov

Kommentar

Åsa Hjalmer

Hejsan Sverige:
Under-Sverige gav
EU-eliten fingeren

„Et sviende nederlag for den politiske og økonomiske elite“. Sådan blev valgresultatet efter ØMU-afstemningen i Sverige beskrevet på SVT i den 14. september. Slutresultatet blev 56,1 pct. mod, og 41,8 pct. for euroen, altså overhovedet ikke i nærheden af det jævne valgresultat som var forventet. Det er første gang nogensinde, at resultatet ikke støttede den politiske elite.

Dette var et tydeligt klassevalg, mere end i 1994 da der var afstemning om EU, f.eks. stemte 65 pct. af LO- medlemmerne denne gang nej. Valutakrisen i 1992 og højre-regeringens fald tillod socialdemokraterne at blæse retorikken om velfærdsstaten op igen. Virkeligheden, med privatiseringer og stadigt større klasseforskelle, har nu trængt sig på. Vi så det i protesterne i Göteborg (under EU-topmødet 2001, red.), men da sagde mange, at det var et generationsproblem. Den demokratiske „kløft“ var mellem de unge demonstranterne og resten. Nu, i år 2003, ser vi, at krav som „gør ikke den offentlige sektor til en vare“ har masseopbakning i Sverige.

Ja-kampagnen var elitens kampagne, her var pengene, medieme, erhvervslivet og de fleste partier. Da Anna Lindh kom med et politisk udspil sammen med chefen for Ericsson, skabte det vrede blandt mange socialdemokrater. Og der opstod en proteststorm i fagbevægelsen, da lederen for TCO (Tjänstemännens Centralorganisation, red.) og lederen for LO skrev en debatartikel om fordelene ved euroen, på trods af at deres organisationer skulle være neutrale.

Ungdommens nej

Et overvældende flertal af førstegangsvælgere og unge kvinder stemte nej. Det første indslag i valgreportagen kom fra en café i Göteborg, hvor en poesikonkurrence for unge fandt sted. En kvinde læste sit digt op for millioner af fjernsynsseere, om borgerskabets nedskæringer på velfærdsstaten, og hvordan det ikke er i vores interesse at støtte deres europoprojekt. Begivenhederne i Göteborg for to år siden var et varsel for fremtiden. Unge mennesker i Sverige som ikke tror på, og ikke føler sig repræsenteret af systemet, har efter Eurovalget fået et større publikum.

Det er svært at føre en reformistisk politik uden reformer, der ligger socialdemokraternes dilemma. Sverige har den hurtigst voksende indkomstkøft i Europa, og det begynder at få politisk gennemslag. Det hænger også sammen med den antikapitalistiske bevægelse, hvor systemkritik og sloganet „en anden verden er mulig“, har åbnet op for debat og optimisme om samfundsforandring.

Valgresultatet tyder på, at den kampånd vi så under kommunalstrejken i foråret kommer til at vende tilbage og at der er en stor modstand mod privatiseringer og nedskæringer på velfærdsstaten.

SVT-kommentatoren afsluttede valgreportagen med spørgsmålet: "Er vi et udydigt folk?" Ja, det vil jeg tro, men udydigheden har brug for at blive organiseret og udbredelsen af alternative ideer må øges. Et andet Europa og en anden verden end EU-elitens er mulig.

Åsa Hjalmer er medlem af Internationale Socialisters Ungdoms søsterorganisation i Sverige

en anden verden er mulig

De var der i Cancun til WTOs sammenbrud. De var i Evian til G-8 landenes topmøde. De er der over hele verden. Og nu også i Danmark. Bevægelsen mod nyliberalistisk globalisering, den anti-kapitalistiske bevægelse, den sociale bevægelse.

Navnene er mange, men alle leder de samme sted hen: Til protesterne verden over mod de multinationales magt, mod politikernes angreb på velfærden og mod krig. Vi har demonstreret og aktioneret. Vi har diskuteret og udviklet. Vi har kritik og visioner. I Danmark har vi bare ikke været sammen, endnu.

Endelig har bevægelserne fundet sammen i Danmarks Sociale Forum og en

fælles mobilisering til European Social Forum i Paris. Som det fremgår af aktivisternes kommentarer på denne side, så er der mange veje til Paris og bevægelsen. Den er mangfoldig og bestemt ikke entydig. Men det at man har fundet sammen, til fælles diskussion på Danmarks Sociale Forum om alternativer, krig, nyliberalisme, miljø og racisme, samt ikke mindst give bud på bevægelsens muligheder i Danmark er et kæmpe skridt frem.

Først og fremmest vil det være chancen for alle de uorganiserede aktivister, de tusinde som var aktive imod krigen, til at være med i diskussionerne. Dernæst vil det løfte os alle ud af de vante "miljøer" og prøve argumenter og holdninger af i en bredere kreds. At åbne dørene mellem forskellige aktivismiljøer, fagforeninger, studieorganisationer, miljøgrupper og politiske organisationer er et

vigtigt skridt i retningen af at skabe en mangfoldig og bestemt ikke entydig, men det at man har fundet sammen, til fælles diskussion på Danmarks Sociale Forum om alternativer, krig, nyliberalisme, miljø og racisme, samt ikke mindst give bud på bevægelsens muligheder i Danmark er et kæmpe skridt frem.

Det bedste der kan ske er en masse mennesker som deltager i Danmarks Sociale Forum og en masse fyldte busser til Paris. Ud af det kan vokse en ny antikapitalistisk venstrefløj, som i ord og handling vil udfordre Anders Fogh og kapitalismen. En venstrefløj som tør sige fra over for politikere og faglige ledere, når de ikke vil slås for velfærd. En venstrefløj som ikke hyller sig i nationalistiske gevandter, men ønsker globale alternativer. En ny venstrefløj som giver fingeren til kapitalismen.

Vi ses i København og Paris.

JAKOB NERUP

En million mennesker demonstrerede mod krigen under European Social Forum i Firenze sidste år

Gymnasieelever til Paris

Danske Gymnasieelevers Sammenlutning (DGS) har valgt at deltage i og mobilisere til henholdsvis European Social Forum og Danmarks Sociale Forum for grundlæggende at udvide organisationens politiske perspektiv.

Gymnasierne og uddannelsessystemet som helhed undergår for tiden store forandringer, bl.a. massive nedskæringer, der sammenholdt med den kommende gymnasiereform peger mod et liberaliseret, asocialt og elitært gymnasium – et gymnasium uden gavn for eleverne.

DGS ved, at disse tendenser ikke er enestående for gymnasierne, og må derfor, trods sin værpolitiske holdninger og struktur, indse at kampen mod disse forringelser ikke kan kæmpes alene.

Samtidig er det et ønske fra DGS' side at politisere vores medlemmer og give vores aktive en helt konkret mulighed for at debattere problemstillingerne med

andre grupper, hvilket vi mener kan ske gennem fora som Danmarks Sociale Forum og European Social Forum. Her får vores medlemmer og aktive muligheden for at sammenligne den kamp, de kæmper, med andre kampe for bevarelsen af velfærd.

DGS' udgangspunkt for deltagelse er, og bliver, kampen for en bedre uddannelse, hvilket ikke opnås gennem liberalisering. Socialisering og aktivering af samfundets borgere sker gennem uddannelsessystemet, og derfor må bevarelsen af den gode og gratis uddannelse være af højeste prioritet. Det håber vi at kunne sætte fokus på gennem deltagelse i European Social Forum og Danmarks Sociale Forum.

PERNILLE SKIPPER,
SEKRETÆR FOR DGS' LIBERALISERING- OG
KOMMERCIALISERINGSUDVALG

100.000 kritikere af nyliberalismen samlet i Porto Alegre i januar i år. Lokale og regionale forummer i hele verden. Det lyder for godt til at være sandt og der er ingen tvivl om at Social Forum-bevægelsen er et vendepunkt i den antikapitalistiske bevægelses historie.

De sociale forummer blev startet for at skabe et åbent rum for refleksion, debat og konkret koordinering i den mangfoldige globale sociale bevægelse. Et rum fri for den rivalisering, sekterisme og dogmatik, som har haft en del af skylden for venstrefløjens mangeårige deroute.

Ud over alt det politiske glæder jeg mig også til at møde nogle af alle de mennesker face-to-face, som var med til at organisere forårets kæmpe-bevægelser mod krig.

JØRN ANDERSEN, LANDSKOORDINEREN I
NEJ TIL KRIG (TIDL. INGEN KRIG MOD IRAK)

et synligt og attraktivt alternativ til den reaktionære bølge som har oversvømmet os.

Der har i venstreradikale kredse været en del bekymringer over hvor forum-bevægelsen var på vej hen. Nogle har talt om en kidnapning af bevægelsen fra reformistiske kræfter i de professionelle NGO'er og fra de traditionelle partier. Jeg tror ikke nødvendigvis, at det er et problem at meget forskellige bevægelser er repræsenteret ved det sociale forum, forudsat at ingen af dem er for dominerende. Historisk og aktuelt har det ofte netop været samspillet af meget forskellige politiske aktører, der har resulteret i forandringer.

PELLE DRAGSTED, GLOBALE RØDDER

Diskussioner på
vejen til Paris

Lige så længe, jeg kan huske, har folk sagt, at venstrefløjnen må samles på europæisk niveau for at kunne modsvare EU.

I mange år var det tom snak. Men nu er det ved at ske. Gennem Europas Sociale Forum (ESF) er en europæisk venstrefløj ved at tegne sig.

Det første af disse samlingspunkter for hele kontinentets antikapitalistiske bevægelse var i Firenze i slutningen af sidste år. Den næste vil finde sted i Paris 12.-16. november.

ESF's højeste besluttede organ er et stormøde, som er åbent for alle aktivister, og som samles hver anden måned i forskellige europæiske byer.

Denne form for beslutningstagen har sine ulemper. Den favoriserer de organisationer, der har ressourcerne til at sende repræsentanter. Men en af de største styrker ved processen er, at den jævnligt bringer hundredvis af aktivister fra hele Europa sammen. Det betyder, at aktivister fra mange forskellige lande og baggrunde udvikler en stil, hvor de arbejder og diskuterer med hinanden.

Som regel ligger ATTAC Frankrig til højre i disse diskussioner. Mens aktivi-

ster fra Italien, Storbritannien og Grækenland typisk ligger til venstre,

Uundgåeligt vil stormoderne variere i kvalitet. Det hidtil bedste fandt sted i Barcelona i oktober 2002, hvor det blev besluttet, at ESF i Firenze skulle fokusere på den kommende krig mod Irak og opfordre til en international protestdag den 15. februar.

Desværre levede stormødet i Genua i juli ikke op til disse høje standarder. Det var et rodet og frustrerende møde.

Grundene hertil er næsten udelukkende politiske.

Den engelsk-amerikanske erobring af Irak forvredte mange aktivister. Lederskabet i ATTAC Frankrig har hele tiden været skeptisk overfor antikrigsbevægelsens betydning.

Den politiske forvirring er blevet forstærket af en mangel på visioner hos den franske organisationskomité. Komiteen har vundet opbakning fra et meget bredt spektrum af organisationer, inklusive adskillige store fagforeninger. Men den lader ikke til at besidde nogen politisk sammenhængskraft. Det ville dog være en fejl at se alt for sort på det. Højrefløjnen med ATTAC repræsenterer ikke den bredere bevægelse.

ALEX CALLINICOS

Det bliver en stor begivenhed

OLIVIER BESANCENOT er en ung fransk postarbejder, der chokerede det etablerede samfund ved at få 1,2 millioner stemmer ved sidste års præsidentvalg – vel at mærke på et revolutionært socialistisk grundlag. Hver syvendende franskmand under 25 år stemte på Olivier, der er et ledende medlem af den Revolutionære Kommunistiske Liga (LCR). I et interview i Socialist Worker, som er Socialistisk Arbejderavis engelske søsteravis, fortæller han om mobiliseringen til Europas Sociale Forum (ESF).

„ESF bliver en stor begivenhed“ siger Olivier. „Fra hele Europa kommer der fagforeningsaktivister, NGO'ere og venstrefløjspartier, for at diskutere konsekvenserne af globalisering på virksomhedernes præmisser, såvel som alternativer til det eksisterende samfund. Der vil også være ny lejlighed til at debattere de forskellige opfattelser af forholdet mellem de sociale bevægelser og de politiske partier.“

„Vi kommer til at se en kløft mellem den neoliberalt inspirerede og reformistisk "venstre"-fløj på den ene side og

den radikale og antikapitalistiske venstrefløj på den anden. ESF kommer til at handle om at udbyde forbindelser mellem den antikapitalistiske bevægelse og de sociale spørgsmål på globalt plan, og sat i relation til EU.“

Der er allerede nu en større mobilisering i gang for ESF i Frankrig. "I byer overalt i Frankrig bliver der afholdt møder for at mobilisere til ESF", fortæller Olivier.

"At modtage tusinder af folk fra andre lande, især fra Europa, er en af de største udfordringer for ESF. Der vil blive god lejlighed til at styrke båndene mellem kæmpende dele af arbejderklassen og ungdommen på tværs af alle grænser. ESF sidste år i Firenze var startskuddet til opbygningen af den store antikrigsbevægelse.“

"Vi ved alle, at antikrigsbevægelsen i England har været meget stærk. Så tilstedeværelsen af britiske aktivister vil hjælpe til at give interessante debatter om disse erfaringer. ESF vil være en scene for politiske debatter mellem de forskellige strømninger, der eksisterer inden for anti-globaliseringsbevægelsen“.

Der vil være en stor massedemonstration den sidste dag, den 15. novem-

Stormødet tog godt imod de talere, der lagde vægt på modstanden mod den imperialistiske krig og det, den franske marxistiske filosof Daniel Bensaïd kalder den sociale krig – offensiven imod velfærdsstaten.

Kampene for at forsvare pensionerne i Frankrig og Østrig i de forgangne måneder stod klart i folks bevidsthed. Piero Bernocchi fra den italienske fagforening Cobas ramte plet, når han talte om at organisere "en social 15. februar."

På trods af organisationskomiteens svaghet vil Paris i efteråret højst sandsynligt vise sig at være et ideelt sted for ESF.

Frankrig har allerede tidligere i sommer set en enorm strejkebølge mod regeringens angreb på pensionerne. Siden er kampene blevet ført videre af freelance kulturarbejdere.

Det vil gøre Paris til et Mekka for titusindvis af folk fra hele Europa, som ønsker at fortsætte kampen mod det imperialistiske monster. Gå ikke glip af det!

Islam – det nye fjendebillede

Venstrefløjen på den forkerte side

Anders Fogh har udnævnt muslimer og islam til det nye fjendebillede. De skal bekriges med alle midler. De skal fratages deres kulturelle rettigheder til bøn, skoler og hovedbeklædning. De skal tvangsfordanskes eller fordrives. Og den holdning findes desværre også hos nogle på venstrefløjen.

Den mest brugte påstand er faren for islamisk fundamentalisme. Et dæmoniseret skræmmebillede af omskårne kvinder tilhyllet i slør; kriminelle unge i bänder, der voldtager, og skæggede, fanatiske mænd med mørke øjne. De vil tvangsislamiseres vores samfund og er alle potentielle terrorister. Hos regeringen og resten af Folketinget er muslimer i almindelighed blevet til fundamentalister, selvom der i virkelighedens verden er tale om spredte grupper med under tusind medlemmer. Og der er trods alt mere end 100.000 muslimer i Danmark.

Denne hetz ligner til forveksling den rå racisme som Ku Klux Klan og nazisterne bruger mod sorte og jøder. Den form for hetz får alle venstreorienterede op af stolene og i forsvar for ofrene og deres rettigheder. Men hvorfor ikke muslimerne og islamisterne?

Hvis der er noget som kan få sindene i kog på den danske venstrefløj, er det forholdet til radikal islamisme. Blandt socialister er der to typiske svar, hvis folk skal forklare de radikale islamiske bevægelser. Enten er de reaktionære og fascistiske eller også er de anti-imperialistiske og progressive.

Venstrefløjens hetz gavner Fogh

I Danmark hælder den etablerede venstrefløj til ideen om islamisterne som fjender, der skal bekæmpes. På Enhedslistens landsmøde i foråret 2003, blev der råbt til angreb mod fundamentalisterne som de sammenligner med fascistiske bevægelser, mens kampen mod regeringen Foghs racisme blev skubbet i baggrunden. Sidste år var det SF som mandede til kamp mod "fundamentalisterne" og vedtog resolutioner mod Sharia lovgivning i muslimske lande.

Den danske venstrefløj føler sig kaldet til at bekæmpe "højrekrafterne" i de etniske minoriteter. I stedet for at udfordre de medieskabte skræmmebilleder fra Dansk Folkeparti, som gør alle muslimer til syndebukke, så optræder de som Fogh's papegøjer. I praksis er de tavse over for racismen af frygt for ikke at være fordømmende nok over for de islamiske fundamentalister.

Nationalismens nederlag i Mellemøsten

Men hvis vi skal forstå, hvorfor de radikale islamisters holdninger vinder frem og hvilke kræfter de tiltrækker, så bliver man nødt til at kigge på to forhold. For det første imperialis-

mens historie i Mellemøsten og for det andet den racistiske behandling af de etniske minoriteter i de vestlige lande.

Den fransk/britiske imperialism overtog hovedrollen i Mellemøsten efter det ottomanske imperiums kollaps i midten af 1800-tallet. De skabte nye "nationer" i Arabien ved at favorisere bestemte klaner, og det hjalp dem til at dele olieelterne mellem sig. I 1948 skabte de staten Israel. De trampede på kulturen og fordrev palæstinenserne for at fastholde magten over regionens olie.

Men også de nationalistiske og stalinistiske alternativer i 50'erne og 60'erne led nederlag. Selv om de ville et opgør med imperialismen. De fleste nationalistiske regimer var bukket under og havde sluttet fred med de imperialistiske magter, som fx Egyptens præsident Anwar al-Sadat gjorde det sidst i 70'erne. For dem, som ikke ville betræde denne vej, bød den radikale islamisme på et alternativ i de arabiske lande.

Europas udstødte

Forarmelse, revolution og krig har også drevet hundredtusinder af flygtninge til Europa - imperialismens fødested - i 80'erne og 90'erne. Her har de mødt arbejdsløshed, social udstødelse, racisme og religiøs intolerance. Deres kultur og livsstil er revet sønder og sammen. Derfor kan det ikke undre, at fremgangen for de radikale islamister også fandt vej til de muslimske minoriteter i vesten. Her så de et lys, et håb om en bedre verden. Desværre er dette håb et fata morgana.

Radikal islam drømmer om at ændre samfundet baseret på en model etableret af profeten Muhammed i Arabien i det 7. århundrede. Det er en utopi, som afspejler behovene hos dele af de nye middelklasser, som befinder sig uden for samfundet i de arabiske lande.

Radikal islam har traditionelt svinget mellem to taktikker. Enten heroiske, men nytteløse, forsøg på at gennemtvinge disse ideer i opposition til magthaverne. Eller at lave kompromiser med magthaverne og derved blive involveret i fortsat undertrykkelse og udbytning af de muslimske masser. Den sidste taktik førte til splittelser mellem en radikal, terroristisk fløj på den ene side og en reformvenlig fløj på den anden. Nogle af de mest radikale opgav den bevæbnede kamp til fordel for at forsøge at tvinge individer til at opføre sig anderledes - altså, som om der var gen-

De muslimske miljøer er en vigtig del af et oprør mod racisme og nyliberalisme. Venstrefløjen skal kæmpe sammen med dem, uden hetz og ekskluderende krav. Her fra en antikrigsdemonstration i London

nemført en islamiske stat. Og når heller ikke denne udvej viser sig farbar, så bliver håbløse, men spektakulære, terroristiske aktioner til syneladende det eneste alternativ.

World Trade Center-angrebet var ikke en sejr for radikale islamister - det var udtryk for desperation og en reaktion på en række nederlag. Alle steder, hvor radikal islam har forsøgt at få politisk magt, har man fejlet. I Egypten og Algeriet er de radikale under jorden; i Sudan og Saudi Arabien har de lavet kompromiser med statsmagten; i Iran har relativt moderate muslimske holdninger fået overtaget. Bin Laden og al-Qaeda netværket, som kun kunne operere åbent i Afghanistan, var et produkt af disse nederlag.

"Et utopisk småborgerskab er ikke socialisters hovedfjende. De er ikke ansvarlige for den globale kapitalismes hærgen. De har ikke skabt de ulige handelsforhold i verden. De har ikke placeret de multinationale oliekoncerner, som suger alle ressourcer ud af regionen eller ned i lommerne på korrupte lokale diktatorer."

Vi kan ikke støtte staten mod islamisterne

Ved at tage del i hetzen gør vi det nemmere for islamisterne. Så kan de med rette sige at venstrefløjen er en del af de vantro, der ikke vil muslimer noget godt. Det ville være skammeligt, hvis venstrefløjen støtter stater som Egypten og Algeriet. Stater som kun støtter verdslige værdier, når de synes at det passer dem. Stater som sagtens kan lave aftaler med de mere konservative islamister og gennemføre dele af sharia (islamisk lovkodeks) - specielt den del som handler om at indføre strenge straffe for folk - eksempelvis i Sudan under Nimeiry og i Pakistan under Zia og nu i Algeriet med militærets kompromis med FIS, som de tidligere bekæmpede brutalt.

Det betyder, at socialister dømmer sig selv ud af diskussionen om hvilken vej masserne i de muslimske lande skal gå. Og væk fra at påvirke de unge, som tiltrækkes af de islami-

ske organisationer i vesten. For eksempel ved at hyle med i det fordømmende kor mod Hizb ut-Tahrir. Tværtimod skal socialister gå forrest i forsvaret for deres ret til at eksistere og agere politisk.

Vi ønsker ikke at bytte et undertrykkende system ud med et andet. I islamisternes verden er det rigtigt at undertrykke kvinder, homoseksuelle og den verdsligt organiserede arbejderklasse. Islamisterne kan derfor ikke være vores allierede. De repræsenterer en klasse, som prøver at øge indflydelse på arbejderklassen. De kan trække enkeltpersoner eller grupper ind i fejlagtige og håbløse eventyr mod staten eller ind i reaktionær isolation under det eksisterende system.

Kapitalismens udvikling tvinger islamisterne til at bøje af, når de kommer tæt på magten. I Iran har de brug for at kvinderne arbejder, så derfor tillades prævention og børnepassning samt en mere liberal holdning til tørklæder. Islamisme kan ikke nedfryses eller adskilles fra den sociale udvikling - lige så lidt som andre ideologier.

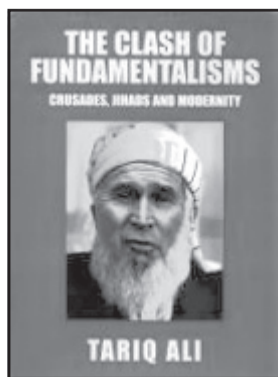
Det betyder ikke, at vi kan stå på sidelinien og blot håbe på at udviklingen gør det af med islamisterne. Men ej heller at gøre som mange på venstrefløjen og "bekæmpe" dem. Vi kan godt kæmpe sammen. Et lille glimt af disse muligheder så vi da mange unge muslimer deltog aktivt, og nogle gange ledende, i demonstrationerne mod krigen i Irak.

Utilfredsheden og frygten vokser blandt indvandrere og flygtninge i Danmark, fordi de må leve et liv præget af social udstødning og massiv racisme. De radikale islamister kan vokse i dette, hvis venstrefløjen fortsat skubber alle muslimske miljøer fra sig.

De muslimske miljøer er en vigtig del af et oprør mod racisme og nyliberalisme.

Venstrefløjen skal kæmpe sammen med dem uden hetz og ekskluderende krav. Kun sådan bliver vi et troværdigt alternativ til politisk islam.

CHARLIE LYWOOD

Læs Tariq Ali:
The clash of fundamentalisms
og Chris Harman:
The prophet and the proletariat
Begge fås på
www.modstand.org

Af Rikke Holm

Brian – et barn man ikke kan nå

Gu' er det synd for kulturministeren. Han har uden tvivl haft en dårlig barndom. Det må have været et sandt helvede at skulle udsættes for urimelige angreb fra pædagoger, der gang på gang ville tvinge lille Brian til at sidde i rundkreds med de andre børn nede i pudrummet. Når man har et så grundlæggende behov for at være firkantet, må det have været et sandt overgreb, der meget vel kan mærke sådan en lille dreng for livet.

Da lille Brian kom i skole blev det ifølge ham selv endnu værre: "Hvis ikke man delte de rigtige meninger, blev man holdt uden for den gruppe, der betragtede sig selv som *det gode selskab*. Man blev nærmest betragtet som et utilpasset individ. Personligt oplevede jeg det både i folkeskolen og i gymnasiet. At være borgerlig var at tage fejl, hvis ikke ligefrem at være syg"

Dette er altså baggrunden for, at Brian Mikkelsen mener, at det er nødvendigt med en kulturkamp. Det er på tide at gøre op med det han kalder "den absurde forestilling om skabelsen af det gode og harmoniske samfund med gode og harmoniske mennesker". Hvis Brian Mikkelsens mål er det modsatte – et splittet samfund med onde mennesker – så er hans kulturkamp et godt redskab.

Det viser dens indtog på Dansk Folkepartis landsmøde med al mulig tydelighed. Her tordnede Ulla Dahlerup løs imod venstrefløjens, der ifølge hende "lugter af råddent blomstervand og har gjort sproget til en gammel uvasket luder". Ja, Brian står tydeligvis ikke alene med sin dårlige barndom.

Børn der udsættes for overgreb i en tidlig alder udvikler ofte bitterhed, paranoia, bliver asociale og får trang til at hævne sig på verden. Problemet med kulturkampen er ikke, at Brian Mikkelsen nok engang siger en hel masse dumme ting, og at medierne lægger spaltepads til hans evindelige klynkeri over sin barndom.

Problemet er, at Brian og hans venner nu har fået magt, og bruger den til en gennemgribende hævn, der går ud over os alle sammen. Teatre bliver lukket, forfatterstøtten fjernes, billetter til kulturarrangementer bliver dyrere så det kun er de rige, der har råd.

Og derudover skal vi trækkes med de fjolser som Anders og Brian udnævner til deres nye meningsdannere. Kulturens svar på Bjørn Lomborg, Claes Kastholm, blev det seneste skud på stammen, da Brian udnævnte ham til formand for litteraturudvalget under det nye Kunstråd. Opgøret med det som Brian og Anders kalder "eksperttyranniet" er nu blevet til en hyldest til dumheden.

Kunstnerne, der vel egentlig burde tage del i diskussionen om kulturens fremtid kan kun stå på sidelinien og se måbende til mens Brian klynker over alle de venstreorienterede, der har forfulgt ham hele hans liv. Klaus Rifbjerg, der er en af de frygtelige kommunister, der bliver hængt ud i kulturkampen har efterhånden fået nok og gider ikke engang længere kommentere angrebene. "Jeg vil ikke trampe debatniveauet fladere end det er i forvejen", er hans kommentar.

Imens fortsætter Brian med beviser på sit høje intellektuelle niveau ved at kalde alle venstreorienterede for "sådan nogle række-tunge-smølfer, som kritiserer alt." Brians udvikling gik tydeligvis i stå omkring overgrebene i børnehaven. Spørgsmålet er, hvorfor det skal gå ud over alle os andre. Der er som jeg ser det kun en ansvarlig ting at gøre i et så alvorligt tilfælde: Brian må tvangs fjernes.

Anti-kapitalistisk manifest:

Håndbog for aktivister

Alex Callinicos har skrevet et anti-kapitalistisk manifest til de unge aktivister i Seattle, Genua og til de sociale forummer. Det er et bidrag til en diskussion om de vigtige spørgsmål, enhver bevægelse, der kæmper for en bedre verden må stille sig selv. Hvem kæmper vi imod, hvilken taktik kræves for at vinde, og hvilket alternativet samfund kæmper vi for.

I november 99 samledes 80.000 aktivister i Seattle til modstand mod verdenshandelsorganisationen, WTO. Det lykkedes dem at stoppe mødet. En sejr for verdens fattige over verdens rige. Aktivisternes succes i Seattle satte spørgsmålstegn ved nyliberalismens vigtigste læresætning: "Der er intet alternativ til markedet".

Samtidig inspirerede det millioner af mennesker verden over til at protestere mod de multinationale selskabers kontrol over vores dagligdag og over verdens mægtigste politiske organisationer. Den anti-kapitalistiske be-

vægelse voksede i antal og størrelse. De store protester bragte forskellige grupper sammen i en fælles kamp mod G8, WTO osv., en krig eller noget andet konkret. Ønsket om en bedre verden har siden samlet aktivisterne. Vejen dertil og ønsket om denne verden er blevet diskuteret voldsomt.

I An anti-capitalist manifesto opstilles en række af de krav, som har samlet de fleste af aktivisterne. Retfærdighed, effektivitet, demokrati og bæredygtighed.

En reel retfærdighed er ifølge Alex Callinicos uførenligt med markedet, fordi markedet forudsætter lighed mellem køber og sælger, hvilket ikke gælder for handelen med arbejdskraft. For selvom arbejderne er frie til at sælge deres arbejdskraft eller lade være, er denne frihed kun formel, ikke reel. Arbejdere kan ikke klare sig uden at sælge deres arbejdskraft. Hun kan ikke opretholde livet uden, fordi hun ikke ejer de redskaber og råstoffer, der er nødvendige for selv at

produce. Derfor tvinges hun til at sælge sin arbejdskraft under dens reelle markedsværdi.

Markedet er heller ikke i stand til at sikre bæredygtighed. Konkurrencen mellem den enkelte kapitalist presser dem til at gøre alt for at begrænse produktionsomkostningerne. To af Bush's første handlinger i Det hvide Hus var at træde ud Kyoto-protokollen og tillade olieboringer i det nordvestlige Stillehav.

Selvom markedet er mere effektivt end tidligere samfund, er der i bogen masser af eksempler på, hvordan manglen på planlægning skaber et enormt spild. Fx citerer Callinicos *The European Information Technology Observer*: "Mellem 1997 og 2000 steg investeringerne i Telekommunikation med 20% i USA og 50% i Vesteuropa. En stor del af disse investeringer ser ud til at være spildte. En analyse viser, at alene over de seneste fire år har telekommunikationsindustrien tabt omkring 8.000 mia. kr."

Derfor argumenter Alex Callinicos for at planøkonomi er den økonomiske model, der bedst kan sikre en gennemførelse af den anti-kapitalistiske bevægelses krav.

Det gøres bl.a. ved at tage afstand fra de stalinistiske diktaturers kommando-økonomier, der først og fremmest var indrettet på at sikre USSR's våbenproduktion og ikke menneskers behov.

I slutningen af bogen opstiller Callinicos et forslag til et alternativt program for øjeblikkelige reformer, der bl.a. siger: slet 3. verdens-landenes gæld, indfør en skat på valutaspekulation (den såkaldte Tobin-skat), fastsæt en universel minimumsindkomst, nedsæt arbejdsugen, forsvær den offentlige service, fjern flygtninge-indvandrerkontrollen, opløs militærindustrien og stop forureningen.

Efter at have læst bogen virker de vidtrækkende krav både velbegrundede og gennemførlige.

JAKOB KROGH

AN ANTI-CAPITALIST MANIFESTO

Alex Callinicos, 180 sider 185 kr.

Køb den på:

www.modstand.org

Bag om statens penge

I Sverige ejer de rigeste 10% af befolkningen 4/5 af al formue. Lønmodtagerne betaler en stadig større del af skatten.

Pensionspengene ophobes i store fonde og det er en asocial omfordeling fra arbejderne til de virksomheder der bruger fondenes kapital.

De siger at gælden til udlandet vokser, men i virkeligheden er det erhvervslivet som skylder 8 ud af 10 kr. til udlandet.

Eksemplerne er svenske, men tallene er næsten til forveksling de samme i Danmark.

Eksemplerne er mange i en fremragende bog af redaktøren, Johan Ehrenberg, på det svenske

kulturradikale og venstreorienterede magasin ETC. "Økonomihåndbogen" er en pædagogisk og letfattet gennemgang af de mange begreber der bruges i den offentlige debat om statens penge.

Hans tilgang er, at der er masser af penge i det offentlig til ordentlig velfærd. De skal blot omfordeles solidarisk. Bogens kapitler om skat, nyliberalisme, pensioner, arbejdsløshed, statsgæld og penge er ammunition til enhver anti-kapitalist, som vil deltage i debatten om velfærd.

"Økonomihåndbogen" er også en positiv oplevelse på en anden

måde. Den nøjes ikke med at levere argumenter imod det kapitalistiske system. Den giver også et bud på socialisme, en anti-autoritær hybrid mellem marked og demokrati. Det er forfriskende at kritik forbindes med vision, men den bliver meget idealistisk, fordi Ehrenberg ikke forholder sig til magten som de rige har over staten og økonomien.

Læs bogen, selvom den er på svensk, og bliv en bedre anti-kapitalistisk debattør.

Bogen koster 200 kr. og kan bestilles på www.modstand.org

JAKOB NERUP

Et ekko med et formål

En af vor tids mest indflydelsesrige personer i næsten alle aspekter af populærmusikken kan stadig efter mere end 40 år.

Joan Baez er besat af en den eneste-ene soprano, som hun siden slutningen af 50'erne har stillet til rådighed for folk- og popmusikken og et utal af systemkritiske politiske spørgsmål.

Baez' nye CD *Dark Chords on a Big Guitar* er ikke nogen simpel titel. Her er masser af elektrisk guitar som skaber en stemningsfyldt og mættende lyd og en sensuel undertone. Selvom Baez ikke er rocksanger og ikke forsøger at være det, så er dette et rockalbum!

I spændingen mellem det intense lydbillede og hendes stemme lægges grundlaget for at få det umulige til at ske – og det gør det igen og igen. Baez's sange er fyldt med vemodige grundtoner, der syder af stemning og viser en sangerinde unikke og fantastiske fascinerende facetter.

Med sange fra nogen af tidens største, Ryan Adams, Joe Henry, er dette album dyb og sprækket, skrøbelig og bævende og evigt foranderlig og sender gang på gang en rislen ned ad ryggen. CD'en slutter med antikapitalisten Steve Earle's „Christmas in Washington“. Det er som om Baez fortolkning giver mere mening end Earle's egen udgave.

Hun formår at fremkalde billederne af Woody Guthrie, anarkisten Emma Goldman og Malcolm X.

Hun placerer den samlede vægt af de generationer, som har fundet inspiration i disse historiens helte, i opråbet til fremtiden.

Det føles som berettiget desperation og vrede. Det er en bøn. Et ekko med et formål, en stolthed og en tro på at disse helte ikke hører til på historiens kirkegård.

Dark Chords on a Big Guitar beviser Baez's poetiske, musikalske, emotionelle og politiske kvaliteter.

Hendes stemme beroliger dem, hvor sorgens ekstase har fanget den brændende kærlighed og troen på et værdigt liv.

JAN HOBY

DARK CHORDS ON A BIG GUITAR

Joan Baez, Koch Records

Sæt kryds i kalenderen!

01.10 Fremtidskonference i Fagligt Ansvar. Se www.fagligtansvar.dk for yderligere information.

07.10 Folketingets åbning

22.10 Fyns Sociale Forum holder debattmøde om ESF og Danmarks Sociale Forum. Kl. 19 i Ungdomshuset, Nørregade 60, Odense

31.10–1.11 Danmarks Sociale Forum, se www.socialforum.dk for yderligere information.

12.-15.11 European Social Forum i Paris. For yderligere information se www.esf2003.dk

IS Forlag har fået ny hjemmeside, hvor du stadigvæk kan finde antikapitalistiske og socialistiske bøger.

Klik ind på www.modstand.org.

ISU-kongres

29.-30. november i København

Organisér kampen mod krig og kapitalisme

Fogh skal væltes. Hvordan opbygger vi kampen på skoler, universiteter og arbejdspladser mod krig, imperialismen og nyliberalisme? Hvordan opbygger vi en antikapitalistisk venstrefløj? Alternativer til kapitalismen.

Kontakt ISU for yderligere information på isu@socialister.dk eller telefon 8619 3024

her står ISU

SOCIALISME FRA NEDEN

Under kapitalismen er det arbejderne, der producerer alle værdierne i samfundet. Et nyt og mere retfærdigt samfund kan kun skabes, hvis arbejderne kollektivt overtager kontrollen med samfundet.

REFORM ELLER REVOLUTION

Arbejderne kan ikke overtage kontrollen med samfundet gradvist eller ved at ændre på kapitalismen. Det kapitalistiske samfund må fjernes helt gennem en revolution.

ARBEJDERSTAT

Arbejderklassen kan ikke bruge Folketinget, militæret, politiet og domstolene. Det er institutioner, som er skabt under kapitalismen for at beskytte den herskende klasse mod arbejderklassen.

Vi har brug for en helt anden type stat; en arbejderstat, som bygger på arbejdernes egne organisationer, arbejdsrådene. Vi kan kun bruge Folketinget som en talerstol mod det bestående system.

INTERNATIONALISME

Kapitalismen er international, derfor er kampen for socialismen også international. ISU arbejder derfor for international solidaritet mellem arbejdere i alle lande. Vi er derfor også helt imod nationalisme, som spiller arbejderne i en nation ud mod arbejderne i en anden.

Vi er imod racisme og imperialismen. Vi er for åbne grænser, og vi støtter alle bevægelser, der kæmper mod national undertrykkelse.

Der findes ikke socialisme i noget land - ligesom der heller ikke har været det i Østeuropa eller i Stalins Rusland. Tværtimod viser udviklingen i Rusland, at socialismen ikke kan opbygges i ét land.

Vi er for kvindernes sociale, økonomiske og politiske frigørelse, og vi er imod enhver undertrykkelse af seksuelle minoriteter.

REVOLUTIONÆRT PARTI

For at opnå et socialistisk samfund, må alle socialister organisere sig i et revolutionært, socialistisk parti, der kan slås for ideerne om et socialistisk samfund organiseret fra nedenunder.

Vi må derfor organisere os selvstændigt i forhold til reformistiske partier og den bureaukratiske top i fagbevægelsen.

Læserbreve:

Nazisterne skal stoppes

Som mange nok ved er nazierne på fremtur i Århus.

De er vokset (primært omkring fodboldklubben AGF's kampe på stadion) og har truet de journalister fra Århus Stiftstidende, der har afsløret dem. På den baggrund indkaldte LO-Århus og LO-Ungdom i Århus til debattmøde den 15. september, hvor en fra DEMOS, Stiftstidendes chefredaktør og direktøren for AGF deltog i panelet.

Mødet blev et godt debattmøde, men det havde ikke ret meget at tilbyde folk. Primært blev der lagt pres på AGF om at de skulle være mere offensive over for racisterne på stadion. LO-formanden sagde at de ville se på, om de kunne støtte en Krystalnats-demonstration den 9. november.

Den yderste venstrefløj i Århus (ISU, Enhedslisten og div. kommunistgrupper) havde forinden holdt møde for at høre, hvad vi hver især ville med mødet den 15. september.

Set i det lys er det pinligt, at der ikke kom yderligere aktivitet ud af mødet. De fleste, udover ISU, tænkte mødet som et "PR-fremstød" mod nazisterne - så man kunne vise folk at der stadig er modstand mod nazisterne.

Den taktik er kun en lille smule bedre end "lad os tie dem ihjel" - taktikken, som de borgerlige sædvanligvis står for. Ja - nazierne bryder sig ikke om at blive afsløret, men flere artikler om dem i Stiftsti-

dende alene stopper dem ikke.

Den samlede revolutionære venstrefløj kunne ikke engang oppe sig til det "helt offensive" at lægge en liste i døren, hvor folk kunne skrive sig op til senere aktivitet mod nazierne. Det er for lavt og må ikke ske igen.

At nazierne ikke forsvinder eller holder lav profil pga. at de er i rampelyset, opdagede jeg og andre, da vi efter mødet stod udenfor lokalene og der blev taget billeder af os fra en lejlighed i nærheden. Udover det havde de kørt forbi og parkeret uden for mødelokalene tidligere. Det er ikke et stort skridt for nazisterne at begynde at overfalde og true folk igen. Hvis det sker igen, kan folk føle sig magtesløse, især hvis de har været til møde med "de gode kræfter" der åbenbart ikke ville tilbyde dem nogen aktivitet.

JESPER, ÅRHUS

Profit på lykkepiller

Medicinalindustrien har større interesse i at fastholde folk på medicin end i at helbrede.

Tag bare lykkepillerne som eksempel: Salget stiger og stiger, og flere og flere bliver fastholdt i et forbrug af lykkepiller. Depressionen eller angsten kan være så stor at medicinen ikke hjælper nok, men depressionen eller angsten kan stadig mærkes. Og medicinalindustrien tjener tykt på menneskers elendigheder. Det store problem er, at meget medicin kun symptombehandler, men ikke helbreder. Det gør, at mange bliver fastholdt i et evigt forbrug og i en evig afhængighed af medicin.

Og alt i mens kan medicinalindustrien høste stadig større profitter.

Sådan burde det ikke værre.

SØREN PETER FYNBOE, ÅRHUS

Modstandskampen i Irak har en folkelig opbakning

Det irakiske folk har for længe siden gennemskuet imperialismens hensigter og var på vagt allerede efter Bagdads fald den 9. april.

Der var ingen jubel og blomster til "befrielsestropperne". Irakerne husker selvfølgelig, at hen ved to mio. irakere, heraf halvdelen børn, er døde som følge af de uretfærdige og folkemorderiske sanktioner, som USA og FN påtvang dem fra 1991-2003. Det irakiske folks kamp mod besættelsen er også en kamp for overlevelse. På trods af den politiske undertrykkelse under det gamle styre, eksisterede der et system, der garanterede befolkningen arbejde, gratis sundheds- og undervisningsvæsen og sikkerhed, når man færdedes ude. Det gør der ikke længere. I dagens Irak hersker der massiv arbejdsløshed, mangel på basale fornødenheder og dyb usikkerhed på grund af besættelsen.

Ovennævnte gør det muligt at forstå den brede, folkelige støtte og opbakning til modstandskampen. Denne støtte kan klart ses i det faktum, at besættelsesstyrkerne har utroligt svært ved at pågribe nogen modstandsfolk, der "svømmer som fisk i vandet". Den irakiske modstand opererer i hele landet og koncentrerer sig ikke, som

medierne påstår, udelukkende i den såkaldte Sunnitrekant nord for Bagdad. En anden styrke ved den irakiske modstand er, at den er decentraliseret. Den har ikke nogen central ledelse og rummer forskellige politiske og religiøse grupper. Feks. har såvel sunnimuslimske imamer som lederen af den shiamuslimske trosretning Ali Sistani (religiøs overhoved for hele verdens shiamuslimer) opfordret til såvel modstand mod den amerikanske ledede krig som mod besættelsen af Irak.

Eftersom at den amerikanske imperialismen vil underkaste det irakiske folk sit herredømme, vil modstandskampen blive det irakiske folks vej til frihed. Når de nye historiebøger en dag skrives i Irak, vil modstandskampen mod den amerikanske ledede besættelse være en lys side i det irakiske folks historie og et eksempel for kampen imod imperialismen i det 21. århundrede.

SAMMI ALAÁ,
KOMITEEN FOR ET FRIT IRAK

Læs resten af læserbrevet på www.socialister.dk

Internationale Socialisters Ungdom – åbne møder – debat

KØBENHAVN:

Torsdage kl. 19.00, Kulturhuset Blågården, Blågårds Plads 3, Nørrebro

9. oktober: Marxistisk Forum: Hvad er alternativet til regeringen?
16. oktober: Aktivistgruppemøder
23. oktober: Marxistisk Forum
30. oktober: Aktivistgruppemøder

Kontakt: 35 35 76 03 eller 30 34 19 96
e-mail: isu-kbh@socialister.dk

Århus

Offentlige møder onsdage kl. 19.30 i Studenternes Hus, Ndr. Ringgade 3

8. oktober: Arbejdsløshed - er det naturligt?
15. oktober: Aktivistgruppemøder
22. oktober: Che Guevara - rebel eller revolutionær
29. oktober: Aktivistgruppemøder

Kontakt: 86 19 30 24
e-mail: isu@socialister.dk

Odense

Åbne debattmøder i Ungdomshuset, Nørregade 60, torsdage kl. 19-21

1. oktober: Kapitalismen i dag.
15. oktober: ESF og DSF
29. oktober: Dansk Folkeparti = Dansk Forskelsbehandling

Kontakt: Frank Rasmussen 26 80 48 33
e-mail: frank_socialist@hotmail.com

Aalborg

For oplysninger om diverse møder og aktiviteter, kontakt: Peter Kjær 98 78 05 60 Møde hver torsdag i Huset i Hassersgade.

Silkeborg

For flere oplysninger om møder og aktiviteter, kontakt Poul Erik Kristensen, tlf.: 86 80 13 41

Holstebro

For flere oplysninger om møder og aktiviteter, kontakt ISU 86 19 30 24

Viborg

For flere oplysninger om møder og aktiviteter, kontakt ISU 86 19 30 24

Haderslev

For flere oplysninger om møder og aktiviteter, kontakt ISU 86 19 30 24

Meld dig ind i ISU

Jeg vil vide mere om Internationale Socialisters Ungdom

Jeg vil melde mig ind i Internationale Socialisters Ungdom

Navn:

Adresse:

Postnr./By:

Sendes til: ISU, Postboks 5113, 8100 Århus C

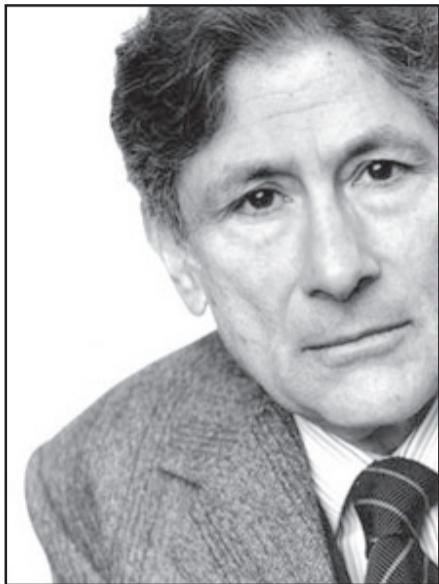
Edward Said er død

Edward Said, en af verdens ledende intellektuelle, utrættelig advokat for et frit Palæstina og professor ved Columbia University, er død den 24. september i New York. Han blev 67 år.

sulter, torturerer og tvangs-flytter. Vi lever i en sekulær verden – man kan på ingen måde legetimere bombing og forkrøble mennesker fordi de ikke tilhøre den rigtige race.”

Said's død er et tab for alle der kæmper for palæstinænsisk selvstændighed og en bedre verden.

I februar 2003 talte Edward Said på UCLA, her sagde han bl.a. ”Palæstina er i dag den mest progressive sag i verden”, med henvisning til Israel, tilføjede han ”ingen magt, lige meget hvor forfærdelig dens fortid har været, skal være fritaget for kritik, når den

Demokrati for skud – Medborgerhuse lukningstruet

Embedsapparatet i Københavns kommunes Kultur- og fritidsforvaltning, med kulturborgmester Martin Geertsen (V), har i den seneste tid udarbejdet en større plan for Københavns kultur- og medborgerhuse. Planen betyder bl.a. lukning af 3 medborgerhuse og afskaffelse af brugerdemokrati.

Et af de lukningstruede medborgerhuse er medbor-

gerhuset Blågården på Nørrebro, hvor der siden kulturborgmesterens planer blev kendt har været afholdt flere bruger møder. På disse møder er der bl.a. igangsat et større lobbyarbejde og en massiv underskriftindsamling. Derudover har medborgerhusets brugere besluttet, at hvis huset lukkes bliver det besat.

Kultur og fritidsudvalget er nu, efter flere møder og folkelig modstand, blevet presset til at sende planen til høring blandt medborgerhusene og deres brugere.

KLAUS B. JENSEN

Røde Wilfred

Lisbeth Schmidt,
medlem af Forretningsudvalget i BUPL

Faglig kommentar

Vil de virkelige faglige ledere gi' sig til kende?

Hver eneste dag siden den borgerlige regering tiltrådte i november 2001 har arbejderklassen fået bekræftet, at der er brug for en slagkraftig fagbevægelse. Vel at mærke én som vil genrejse den politiske debat og aktivitet i fagforbund, fagforeninger og på arbejdspladserne. Regeringen fører en velfærdsfjendsk politik, der ustandseligt ændrer vilkårene for de indgåede overenskomster, fx. indgreb i den frie forhandlingsret, de asociale nedskæringer i amter og kommuner, og angrebene på udsatte grupper i samfundet.

bruger fagtoppen ikke arbejderklassens kollektive styrke til en gang for alle at skabe et samfund uden udbytning?

Når arbejderklassens interesser skal forsvares og udvikles skal kampen tages på alle politiske områder, som har betydning for levevilkår. Fagbevægelsen må erkende at faglig kamp er politisk kamp. Der skal stilles konkrete krav til den politik der føres i nationale og internationale spørgsmål. Konsekvenserne af nyliberalistisk globalisering bliver stadig mere brutale. Krig og undertrykkelse følges ad med nedskæringer, privatiseringer og fyringer. Kampen mod privatisering af vand hænger derfor stadig mere tydeligt sammen med kampen mod fyringer et andet sted i verden. Mange enkeltsager har en fælles fjende i selve den globale kapitalisme, i særlig grad udtrykt gennem de multinationale og nyliberalistiske ledere som Bush, Blair og Fogh.

Den fagpolitiske modstand mod nyliberalisme, krig og racisme tager sit afsæt i de kampe og bevægelser der vokser frem lokalt og globalt. Modstanden er mangfoldig og pluralistisk og har mange forskellige former. Derfor har bevægelsen brug for fagpolitiske ledere der tør og vil stille sig i spidsen i kampen for: - et klart nej til nedskæringer på velfærden, - et forsvar for pensionsordningerne, - et nej til udbytning og nej til at vi skal betale med fyringer for at sikre profitten, - et nej til krig og besættelse, - nej til privatisering og WTO/GATS, - ja til at godt arbejdsmiljø, uddannelse og sundhed er gratis offentlige goder for alle, - og at racisme og hetz skal imødegås overalt. Fagbevægelsens ledere bør udfordres på disse spørgsmål på de lokale generalforsamlinger og kongresser i LO og FTF så vi kan få valgt de fagpolitikere som reelt vil kæmpe for medlemmernes interesser.

Arbejderklassen er ofre for de nyliberale og kapitalistiske ideologier og krav om fleksibilitet, effektivitet og forandring. Arbejdsliv og fritidsliv underlægges markedets krav og behov. Derfor må de politiske ledere i fagbevægelsen forstå at snæver faglig kamp om indholdet i overenskomsterne ikke er nok! Mange fagligt aktive reagerer over de forræderier, der bliver begået af højrefløjen i fagbevægelsen og ønsker dem udskiftet med mere venstreorienterede, for på den måde at forvandle fagforeningerne til virkelige kamporganisationer. Historien viser desværre at forandringen udeløber. Strategien er den parlamentariske vej til socialisme, omsat til fagligt arbejde. Arbejderklassen er nødt til at sætte lid til egen styrke og aktivitet på arbejdspladsen. Arbejderklassen har kun én styrke, nemlig den kollektive mulighed for at trække arbejdskraften tilbage og sætte det kapitalistiske system i stå. Fagforeningerne levere en organisation, der kan gøre denne styrke effektiv. Aldrig har nogen meldt sig ud af en fagforening fordi den har forhandlet for gode overenskomster, for meget i løn, for kort arbejdstid eller for godt arbejdsmiljø! Derfor er spørgsmålet også: Hvorfor

WTO-sammenbrud – FEDT!

Aktivister verden over jubler over sammenbruddet i Cancun. Nederlag til USA og EU = nederlag til de multinationale og nyliberalistiske globalisering. USA og EU fik ikke den forøgede liberalisering og investeringsgaranti,

som de pressede hårdt for. En række af de store ny-industrialiserede lande som Brasilien, Indien og Mexico stod fast på at yderligere liberalisering ikke kunne være en ny ladeport for de multinationale selskaber til at øge

deres økonomiske råderum og sikkerhed på verdens markeder.

Læs hele artiklen på www.socialister.dk

SF-borgmester vil fyre skraldemændene

Borgmesteren i Vejle, Flemming Christensen fra SF, vil ikke overtage de 16 skraldemænd, der i øjeblikket tømmer skrald i Vejle og som endnu er ansat i entreprenørfirmaet Marius Pedersen.

Ved den seneste liciteringsrunde vandt det halvt kommunale selskab Entreprenørgården, og det skal overtage tømmingen fra oktober. Entreprenørgården har tilfældigvis borgmester Flemming Christensen som formand. Entreprenørgården har meddelt, at de ikke vil overtage de 16 skraldemænd, men hellere vil lade andre udføre arbejdet.

Der findes en lov om lønmodtageres retsstilling i forbindelse med virksomhedsoverdragelse. Ifølge den skal medarbejderne i udgangspunktet over i det nye firma, uden at deres løn- og overenskomstmæssige forhold forringes. Men det forsøger SF'eren Flemming Christensen at undgå.

De 16 skraldemænd nedlagde derfor deres arbejde i 14 dage i starten af september. Men de har genoptaget arbejdet, og sagen er nu overgået til fagretslig behandling. Desværre for de 16 risikerer sagen at blive trukket ud, før de kan få en afgørelse – og imens kan andre have overtage deres arbejde.

Det kan borgmesteren i Vejle ikke være bekendt.

PETER IVERSEN

Fri forskning – en by i Rusland

I ubemærkethed har videnskabsminister Helge Sander (V) leveret endnu et dybt dolkestød mod den frie forskning.

Det skete, da han i slutningen af august blandede sig i, hvem der skal sidde i de statslige forskningsråd.

"Målet er, at fremme erhvervslivets rolle i rådene. Det

er sket på bekostning af den lovpligtige faglige bredde", mener formanden for Statens Samfundsvidenskabelige Forskningsråd, Erik Albæk.

"Nu har vi to store problemer: for det første, at sammensætning i rådet ikke har den faglige bredde, der bør være. For det andet vil det så tvivl om vores afgørelser, hvis man kan sige, at de er politisk

betinget", siger Erik Albæk.

Helge Sanders ageren over smagsdommer på den såkaldt frie forsknings boldbane kommer samtidig med at der skal der sammensættes universitetsbestyrelser efter de nye styrelsesregler, hvor erhvervslivet også skal have mere magt.

POUL ERIK KRISTENSEN

Det „lyserøde hus“ BZ-at fire gange – godt gået

Det „lyserøde hus“, på hjørnet af Griffenfeldtsgade og Rantzausgade på Nørrebro i København, er i den seneste måned blevet besat fire gange. De ca. 40 unge BZ'ere har stadigvæk ikke noget sted at bo. Cirka 120.000 kvm kontorlokaler står tomme i København.

Socialistisk Arbejderavis anbefaler Znet www.zmag.org/weluser.htm – her kan du bl.a. se kommentarer af Noam Chomsky, Michael Albert, Geroge Monboit, Naomi Klein, Walden Bello, John Pilger og mange flere fra den globale anti-kapitalistiske bevægelse.

En anden verden er mulig!

Danmarks Sociale Forum 31. oktober til 1. november

De fleste mennesker drømmer om et samfund, hvor velfærd og et godt miljø går hånd i hånd med fredelig sameksistens og reelt demokrati. Mange mennesker synes ikke, at den verden vi i dag er en del af lever op til disse krav. Og mange er begyndt at gøre noget ved det.

Det optimistiske budskab fra græs-rødder over hele verden er, at det faktisk er muligt ikke bare at forestille sig en bedre verden, men også at skabe den. Mennesket er ikke bare en tilskuers som må tilpasse sig den verden der nu engang kommer til det. Mennesket er en aktør, der i fællesskab med andre mennesker kan skabe forandringer.

Mod krig og nyliberalisme

Betingelsen for en anden verden er at grønne, sociale, fredselskende og demokratiske kræfter forenes i en samlet diskussion om hvilken anden verden vi ønsker og hvordan den kan blive en mulighed.

Da over 30 millioner mennesker den 15. februar 2003 rystede den krigeriske elite med de største protester i mands minde, viste anti-krigsbevægelsen konturerne af den nye sociale bevægelse. Den mægtige modstand var blevet rejst på forslag fra *European Social Forum* i november 2002. Erfaringen viser at netop når vi formår at løfte diskussionerne til et større fælles niveau –

på tværs af mange forskellige sager – så ryster vi hele verden.

Danmarks Sociale Forum

Forummet vil træde sammen fredag den 31. oktober og lørdag den 1. november. Vi har ingen konklusion på forhånd. Ingen vedtægter og intet langt program. Vi deler en fælles bekymring for en global udvikling mod mere marked og privatisering på bekostning af velfærd og demokrati. Og hvor krig erstatter en fredelig social udvikling.

Forummet vil samle fagforeningsfolk, fredsaktivister, studenterpolitikere, NGO'ere, miljøfreaks,

arbejdsløse, partipolitisk aktive og mange andre. Om forummet bliver et engangsseminar eller udvikles til en samlet bevægelse for en mere retfærdig verden står åbent. Men diskussionerne kan vi ikke undvære.

Tag med ISU til Danmarks Sociale Forum. Kontakt ISU på 86193024 eller send en mail til isu@socialister.dk

Deltag i og mobilisér til DSF

Ved Europas Sociale Forum 2002 i Firenze samledes 60.000 bevægelsesaktivister til diskussion under parolen: En anden verden er mulig

Program

Fredag den 30. oktober

18.00 Introseminar
19.30 Debat: En anden verden er mulig – men hvordan?
21.00 Caféstemning

Lørdag den 1. november

11.00 Åbningstaler -
12.00 Pause
12.20 Debat: Krig og globalisering?
Workshops

13.50 Frokostpause

15.00 Debat: Er der en fælles kamp for arbejde, uddannelse og velfærd?
Workshops
16.20 Pause
16.40 Debat: Racisme og diskrimination
Debat: Miljø
18.10 Pause
18.30 Debat: Fra København til Paris...
20.00 Afensmad og efterfølgende fest!

Praktisk info

Dato: 31. oktober og 1. november
Pris: 100 kr. – 50 kr. for folk uden penge.
Sted: Københavns VUC, Gasværksvej 22, Vesterbro
Tilmelding: Ikke nødvendig, men send din mailadresse til dk@socialforum.dk hvis du vil modtage nyheder op til afholdelsen.

Mere information

Klik ind på www.socialforum.dk
Skriv en mail til info@socialforum.dk
Eller ring til Kasper på 21406037 eller til Bjørn på 30222116

Vil du med til Paris?

Den 12. – 15. november afholdes det andet *European Social Forum*. Der arrangeres busser fra Danmark til Paris. Hvis du vil vide mere om det europæiske sociale forum og måske tage med i en bus derned, så kan du læse mere om det på hjemmesiden: www.esf2003.dk

Til adressering

Abonnér på Socialistisk Arbejderavis

Navn:		219
Adresse:		
Postnr./By:		

Jeg vil abonnere på Socialistisk Arbejderavis – 1/2 år for 50 kr.

Jeg vil abonnere på Socialistisk Arbejderavis – 1 år for 75 kr.

Sendes til: ISU, Postboks 5113, 8100 Århus C